

ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ ΓΙΑ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ
2016

**(Σύσταση Εταιρείας –
Μορφές, Διαδικασίες, Νομοθεσία, Φορολογία)**

Γρ. ΟΕΥ Λονδίνου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
II. ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ.....	5
Α. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	5
Β. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΜΠΟΡΩΝ.....	6
Γ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ.....	8
1. ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.....	8
2. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ.....	9
3. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ.....	11
4. ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ.....	12
Δ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ	13
III. ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.....	17
Α. ΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ	17
1. ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ.....	17
2. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ	18
Β. ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΕΠΩΝΥΜΙΑΣ.....	19
IV. ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ.....	21
V. ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ 2006	23
VI. ΕΞΑΓΟΡΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ.....	25
Α. ΕΞΑΓΟΡΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ	25
Β. ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΞΑΓΟΡΩΝ.....	27
Γ. ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΞΑΓΟΡΑΣ	28
Δ. ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ	31
Ε. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΡΙΝ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ	32
ΣΤ. ΕΓΓΡΑΦΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ	34
Ζ. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΓΟΡΑΣ.....	35
1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ	35
2. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ	37
VII. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ.....	38
Α. ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	38
Β. ΕΤΑΙΡΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ	39
Γ. ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΩ ΖΗΜΙΑΣ	41

Δ. ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.....	41
Ε. ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ	43
ΣΤ. ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ.....	43
Ζ. ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑ ΚΕΡΔΗ.....	44
Θ. ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΦΟΡΟΥ.....	45
VIII. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ.....	46
Α. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ	46
Β. ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ.....	48
ΙΧ. ΑΝΟΙΓΜΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ	50
Χ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΦΠΑ	51
ΧΙ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ	52
ΧΙΙ. ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΥΘΥΝΩΝ.....	52

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το ευέλικτο νομικό καθεστώς της Μεγάλης Βρετανίας στον τομέα των επιχειρήσεων διευκολύνει τη σύσταση και εγκαθίδρυση επιχείρησης, υπό τη μορφή νεοσύστατης εταιρείας, κοινοπραξίας ή εξαγοράς. Η Μεγάλη Βρετανία έχει ένα ανοικτό, διαφανές και φιλικό στις επιχειρήσεις σύστημα που ενθαρρύνει τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων. Η επιχείρηση μπορεί να συσταθεί σε μόλις 24 ώρες, ενώ τα πρότυπα συμμόρφωσης έχουν επίσης μειωθεί αλλά και τα ρυθμιστικά έξοδα είναι ανάμεσα στα κατώτερα στην Ευρώπη.

Το νομικό καθεστώς των ιδιωτικών εταιρειών (private companies), παράλληλα με την εισαγωγή των συνεργασιών περιορισμένης ευθύνης (limited liability partnerships), προσφέρουν σημαντική ευελιξία σχετικά με την οργάνωση της επένδυσης. Περαιτέρω η άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας μπορεί να γίνει και χωρίς τη σύσταση εταιρείας, δηλαδή ως μεμονωμένος έμπορος ή σε συνεργασία με άλλους που επιθυμούν να ασκήσουν δραστηριότητα.

II. ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ

A. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ

Πρόκειται για μία επιχείρηση μονοπρόσωπη, όπου κάποιος λειτουργεί από μόνος του. Δεν υπάρχουν νομικές απαιτήσεις και η επιχειρηματική δραστηριότητα μπορεί να ξεκινήσει αμέσως. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες (Sole Traders) συνήθως παρέχουν κεφάλαιο από τις προσωπικές τους καταθέσεις ή από τραπεζικό δάνειο. Συμβάλλονται με το δικό τους όνομα και έχουν προσωπική ευθύνη για όλα τα χρέη της επιχείρησης. Νομικά δεν υπάρχει καμία διάκριση ανάμεσα στα περιουσιακά στοιχεία του ελεύθερου επαγγελματία και στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης, έτσι ώστε αν η επιχείρηση δεν πάει καλά, οι δανειστές της εταιρείας μπορούν να επιδιώξουν την ικανοποίηση του επιχειρηματικού χρέους από τα προσωπικά περιουσιακά στοιχεία του ελεύθερου επαγγελματία.

Δεδομένου ότι η εταιρεία αποτελείται από ένα μόνο πρόσωπο δεν χρήζει τυπικής οργανωτικής δομής. Επομένως η μορφή αυτή ατομικής επιχείρησης είναι κατάλληλη για ένα μόνο άτομο με κεφάλαιο αλλά κρίνεται ακατάλληλη για επενδύσεις μεγάλης κλίμακας. Ο ελεύθερος επαγγελματίας μπορεί να εργάζεται μόνος του ή να απασχολεί προσωπικό. Ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης καρπώνεται όλα τα κέρδη και υπόκειται σε φορολόγηση για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα ως ιδιώτης. Έχει απεριόριστη προσωπική ευθύνη για όλα τα χρέη που προκύπτουν από την επιχειρηματική δραστηριότητα, καθώς και για υποχρεώσεις που δημιουργούνται από την απασχόληση εργαζομένων. Δεν υπάρχουν τέλη εγγραφής, ωστόσο ο ελεύθερος επαγγελματίας πρέπει να εγγραφεί στην Εφορία του Ηνωμένου Βασιλείου (Her Majesty Revenue and Customs) για φορολογικούς λόγους και για λόγους ασφάλισης.

B. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΜΠΟΡΩΝ

Η Συνεργασία Εμπόρων (Partnership) είναι μια μορφή επιχείρησης όπου δύο ή περισσότερα άτομα συνεργάζονται για ένα κοινό επιχειρηματικό σκοπό, ο οποίος είναι συνήθως η απόκτηση κέρδους. Στις περισσότερες μορφές εμπορικής συνεργασίας, κάθε έμπορος υπέχει προσωπική ευθύνη για τα χρέη που δημιουργούνται από την επιχειρηματική δραστηριότητα. Υπάρχουν δύο τύποι εμπορικών συνεργασιών: η Γενική Συνεργασία (General Partnership) και η Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης (Limited Liability Partnership) η οποία αναλύεται παρακάτω, καθώς λόγω της περιορισμένης ευθύνης των μελών της προσομοιάζει σε εταιρική μορφή. Αναφορικά με τις γενικές συνεργασίες που αναλύονται στην παρούσα παράγραφο, κάθε συνεργάτης ευθύνεται από κοινού και εις ολόκληρο για τα χρέη της εμπορικής συνεργασίας.

Η συνεργασία είναι μια πιο περίπλοκη μορφή εταιρικής οργάνωσης από τον ελεύθερο επαγγελματία, αλλά διευκολύνει την εξάπλωση της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Βάσει του Κώδικα Εμπορικών Συνεργασιών (The Partnership Act 1890) «εμπορική συνεργασία» ορίζεται ως η υφιστάμενη σχέση ανάμεσα σε άτομα που ασκούν δραστηριότητα από κοινού και αποβλέπουν στο κέρδος. Η εμπορική συνεργασία μπορεί να συσταθεί με προφορική συμφωνία, να συναχθεί από τη συμπεριφορά ή να δημιουργηθεί βάσει έγγραφης συμφωνίας η οποία θα καθορίζει τους όρους της συνεργασίας (Partnership Agreement). Δεν υπάρχει καμία επίσημη διαδικασία για να γίνουν συνεργαζόμενοι έμποροι - αν συμπεριφέρονται σαν συνεργαζόμενοι έμποροι, ο νόμος θα τους θεωρεί τέτοιους, ακόμα και αν δεν γνωρίζουν τι είναι η εμπορική συνεργασία. Ο ελάχιστος αριθμός μελών είναι δύο. Τα περιουσιακά κεφάλαια της συνεργασίας ανήκουν άμεσα/απευθείας στους συνεργάτες.

Ο Κώδικας Εμπορικών Συνεργασιών (The Partnership Act 1890) δίνει το δικαίωμα σε κάθε συνεργαζόμενο έμπορο να συμμετέχει στη διοίκηση, να λαμβάνει ίσο μερίδιο από τα κέρδη, αποζημίωση σχετικά με τις αναληφθείσες υποχρεώσεις κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της συνεργασίας, και το δικαίωμα να μη γίνει αποβολή του από τους άλλους συνεργάτες. Η εμπορική συνεργασία συνήθως λειτουργεί με τη λήψη αποφάσεων με πλειοψηφία των συνεργαζόμενων εμπόρων και μπορεί να λήξει με το θάνατο ενός από

τους συνεργαζόμενους εμπόρους. Λόγω της φύσης της συνεργασίας, είναι φυσικό για όσους γνωρίζουν ότι εισέρχονται σε μια τέτοια ένωση, να τροποποιούν τον Κώδικα Εμπορικών Συνεργασιών (The Partnership Act 1890) συντάσσοντας μια έγγραφη Συμφωνία, η οποία θα καθορίζει τους όρους της συνεργασίας (Partnership Agreement). Αυτό συνεπάγεται ότι η οργανωτική δομή, η διανομή κερδών και η διάρκεια ζωής της συνεργασίας μπορούν να τροποποιηθούν.

Με τη Συμφωνία αυτή οι συνεργάτες μπορούν να συμφωνούν για την ισχύ διαφορετικών κανόνων στη μεταξύ τους συνεργασία για πλήθος θεμάτων όπως τους όρους έναρξης και λήξης της επιχειρηματικής δραστηριότητας, το είδος της δραστηριότητας, το όνομα, κάποιο διαφορετικό τρόπο διανομής των εισοδημάτων ανάμεσα στους συνεργάτες, το κεφάλαιο που θα επενδυθεί από τον κάθε συνεργάτη, την περιουσία της εμπορικής συνεργασίας, τη διεύθυνση/έδρα, τον αντίκτυπο μακράς απουσίας/θανάτου/συνταξιοδότησης ενός συνεργάτη για την εμπορική συνεργασία, τυχόν περιορισμοί άλλης επιχειρηματικής δραστηριότητας, λύση της εμπορικής συνεργασίας κ.α.

Ένα πράγμα που δεν μπορεί να επιτευχθεί με την Συμφωνία της Εμπορικής Συνεργασίας είναι η περιορισμένη ευθύνη διότι κάτω από τον Κώδικα Εμπορικών Συνεργασιών (The Partnership Act 1890) κάθε συνεργάτης ευθύνεται από κοινού και εις ολόκληρο για τα χρέη και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν όσο είναι συνεργάτης της εμπορικής συνεργασίας. Επομένως, κάθε συνεργάτης είναι νομικά υπεύθυνος για ολόκληρο το χρέος όχι για μέρος αυτού αναλογικά. Μια γενική συνεργασία εμπόρων επομένως, διευκολύνει τις επενδύσεις καθώς επιτρέπει στους συνεργάτες να συγκεντρώνουν τα κεφάλαια τους. Ο κίνδυνος από την άλλη πλευρά είναι μεγάλος λόγω της προσωπικής ευθύνης κάθε συνεργάτη για τα χρέη της εμπορικής συνεργασίας, αλλά τουλάχιστον μοιράζεται σε όλους τους συνεργάτες.

Γ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ

1. ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Υπάρχουν τρεις βασικοί τρόποι για έναν ξένο επενδυτή ή εταιρεία να ασκήσει τις δραστηριότητές του/ης στο Ηνωμένο Βασίλειο.

- καταχώρηση επιχείρησης στο Ηνωμένο Βασίλειο
- σύσταση μιας ιδιωτικής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης (Limited Liability Company - LTD), μιας δημόσιας εταιρείας περιορισμένης ευθύνης (Public company - PLC) ή συνεργασία περιορισμένης ευθύνης (Limited Liability Partnership - LLP)

Πριν την απόφαση για την επιλογή του επιχειρηματικού μέσου, θα πρέπει να εξεταστούν τα ακόλουθα ερωτήματα:

- Πόσο σημαντική θα είναι η επιχειρηματική δραστηριότητα στο Ηνωμένο Βασίλειο;
- Ποιοί κίνδυνοι μπορούν να προβλεφθούν για την αρχική εγκαθίδρυση;
- Πόσο χρονικό διάστημα θα διαρκέσει η επιχειρηματική δραστηριότητα στο Ηνωμένο Βασίλειο;
- Ποιες είναι οι σχετικές ρυθμιστικές δαπάνες;
- Ποιες είναι οι απαιτήσεις γνωστοποίησης;
- Ποιες είναι οι φορολογικές επιπτώσεις;
- Ποιες είναι οι εμπορικές σκοπιμότητες;

Η επιχείρηση στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι :

- ένα υποκατάστημα, με την έννοια της ενδέκατης οδηγίας εταιρικού δικαίου (11th Company Directive 89/666/EEC) ή
- ένα μέρος των επιχειρήσεων που δεν είναι παράρτημα, το οποίο βρίσκεται εντός του Ηνωμένου Βασιλείου.

Γενικά, αν ένας φορέας του εξωτερικού έχει ιδρύσει μια επιχείρηση στο Ηνωμένο Βασίλειο μέσω της οποίας δραστηριοποιείται, τότε θα πρέπει να καταχωρηθεί ως επιχείρηση Ηνωμένου Βασιλείου. Ωστόσο, ο ορισμός της επιχείρησης Ηνωμένου Βασιλείου δεν είναι σαφής και συμβουλές θα πρέπει να αναζητηθούν σχετικά με τις προϋποθέσεις καταχώρησης.

2. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Μια ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Limited Company - LTD) είναι μια ξεχωριστή νομική οντότητα με δικά της περιουσιακά στοιχεία και περιορισμένη ευθύνη των μελών της. Εάν επιλέξετε να δημιουργήσετε μια ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ως θυγατρική στο Ηνωμένο Βασίλειο, η εταιρεία σας δεν ευθύνεται για τα χρέη και τις υποχρεώσεις της θυγατρικής πέρα από το ποσό του μετοχικού κεφαλαίου της θυγατρικής της, εκτός αν η εταιρεία σας παρέχει ρητή εγγύηση σε σχέση με την ευθύνη της από τη θυγατρική (π.χ. σε τραπεζικό δάνειο).

Από τη μία πλευρά, μια ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης:

- είναι η πιο συνήθης μορφή εμπορικής οντότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο
- μπορεί να είναι πιο αξιόπιστη από τη λειτουργία υποκαταστήματος και είναι συχνά πιο επιθυμητή από την πλευρά της κατοχής κανονιστικών αδειών για το φάσμα των εμπορικών δραστηριοτήτων της, οι οποίες μπορεί να είναι πλήρως αποκομμένες από αυτές της μητρικής εταιρείας.
- προσφέρει ευελιξία ως προς την κυριότητα (μπορεί να έχει έναν ή περισσότερους μετόχους).

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να συμμορφώνεται σε λογιστικές, ελεγκτικές και ρυθμιστικές προϋποθέσεις. Οι κύριες υποχρεώσεις συμμόρφωσης για μια ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης είναι οι εξής:

- υποβολή Ετήσιας Αναφοράς στον Υπεύθυνο Μητρώου Εταιρειών. Το Μητρώο περιέχει μεταξύ άλλων ετήσιες πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία, όπως την χρονολογία σύστασης, το μετοχικό κεφάλαιο και τη διοίκησή της.
- κατάθεση Ισολογισμού για την εταιρεία, για κάθε οικονομικό έτος/περίοδο και τρόπος διανομής κερδών στα μέλη της.
- γνωστοποίηση στον Υπεύθυνο Μητρώου Εταιρειών για τυχόν αλλαγές στην εταιρεία (π.χ. παραίτηση και διορισμός διευθυντών, αλλαγή στο μετοχικό κεφάλαιο, αλλαγή του εγγεγραμμένου γραφείου διεύθυνσης κ.α.).
- διατήρηση εκ του νόμου Μητρώου για την εταιρεία στη χώρα.

α. Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης Δια Μετοχών

Η πλειοψηφία των εταιρειών είναι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης δια μετοχών (Companies limited by shares). Τα μέλη ή μέτοχοι των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης δια μετοχών είναι εκείνα τα πρόσωπα που έχουν συμφωνήσει να γίνουν μέλη και τα ονόματά τους έχουν εγγραφεί στο Μητρώο Μελών (Register of Members). Όπου η ευθύνη των μελών είναι περιορισμένη δια μετοχών, όταν τα μέλη της εταιρείας έχουν πληρώσει την πλήρη ονομαστική των μετοχών τους, δεν μπορούν να υποχρεωθούν να πληρώσουν επιπλέον.

Αυτό ισχύει ακόμη και αν η εταιρεία βρίσκεται σε καθεστώς εκκαθάρισης και δεν δύναται να αποπληρώσει πλήρως τους πιστωτές της από τα κεφάλαια που έχουν απομείνει. Η ευθύνη των μελών είναι περιορισμένη στο να καταβάλλουν στην εταιρεία την πλήρη αξία των μετοχών τους (για παράδειγμα, μέγιστη ευθύνη των 100 λιρών, σε περίπτωση των 100 κοινών μετοχών προς 1 λίρα η κάθε μετοχή). Συγκριτικά με το μέσο της ατομικής επιχείρησης που ανήκει σε ένα πρόσωπο (sole trader) και της εμπορικής συνεργασίας που απαρτίζεται από αριθμό εμπόρων (partnership), οι ιδιοκτήτες των παραπάνω μπορούν να δραστηριοποιούνται μόνοι τους ή να απασχολούν προσωπικό,

όπως και στην περίπτωση της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης δια μετοχών. Υπέχουν όμως προσωπική ευθύνη για τα χρέη που πραγματοποιούνται κατά την λειτουργία της επιχείρησης.

β. Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης Δια Εγγυήσεως

Οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης δια εγγυήσεως (Companies limited by Guarantee) σχηματίζονται κυρίως για φιλανθρωπικούς, κοινωνικούς ή μη εμπορικούς σκοπούς. Πρέπει να συσταθούν χωρίς μετοχικό κεφάλαιο, καθώς λαμβάνουν το εισόδημα τους από τις συνδρομές μελών, όπως στην περίπτωση της λέσχης. Τα μέλη ευθύνονται μόνο μέχρι το ποσό που έχουν αναλάβει να πληρώσουν, ή αν ενήργησαν ως εγγυητές κατά την ίδρυση της εταιρείας σε περίπτωση ρευστοποίησης, καθώς και αν καταστεί ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της.

3. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Τα μέλη μιας εταιρείας απεριόριστης ευθύνης (Unlimited Companies) υπέχουν απεριόριστη προσωπική ευθύνη και συνεισφέρουν ολόκληρη την περιουσία τους στα περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας, σε περίπτωση που η εταιρεία καταστεί ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της. Οι δανειστές της εταιρείας δεν μπορούν να ενάγουν τα μέλη της εταιρείας απευθείας, αλλά πρέπει να προβάλλουν τις αξιώσεις τους κατά το στάδιο της ρευστοποίησης/ εκκαθάρισης στον εκκαθαριστή, ο οποίος στη συνέχεια καλεί τα μέλη για τις εισφορές τους. Λόγω της απεριόριστης ευθύνης, το επιχειρηματικό αυτό μέσο δεν χρησιμοποιείται ευρέως.

Το βασικότερο πλεονέκτημα έναντι της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης είναι ότι οι εταιρείες απεριόριστης ευθύνης δεν δημοσιοποιούν τον ισολογισμό τους στο Μητρώο Εταιρειών (Registrar of Companies) και το κοινό δεν έχει πρόσβαση στην οικονομική τους κατάσταση. Έναντι μια κοινής εμπορικής συνεργασίας, μία εταιρεία απεριόριστης ευθύνης έχει το πλεονέκτημα να είναι μια ξεχωριστή εταιρική προσωπικότητα όσον αφορά την σύναψη συμβολαίων και την κατοχή ιδιοκτησίας, καθώς και την διαρκή

διαδοχή. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ο θάνατος ενός μέλους να μην επιφέρει την λύση της εταιρείας. Μια εταιρεία απεριόριστης ευθύνης πρέπει να έχει τουλάχιστον ένα μέτοχο και ένα διευθυντή, με την πρόσθετη προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένας διευθυντής να είναι φυσικό πρόσωπο. Δεν υπάρχει προϋπόθεση ως προς την κατοικία των μετόχων ή των διοικητών. Η έδρα της εταιρείας πρέπει να είναι σε «φυσική διεύθυνση» στο Ηνωμένο Βασίλειο.

4. ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Μία δημόσια εταιρεία είναι μια εταιρεία περιορισμένη δια μετοχών, της οποίας το πιστοποιητικό σύστασης την αναφέρει ως δημόσια εταιρεία. Για τη σύσταση της δημόσιας εταιρείας χρειάζονται δύο μέλη. Το ελάχιστο εκδοθέν μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας πρέπει να είναι 50.000 λίρες, όπου κάθε μετοχή πρέπει να είναι τουλάχιστον στο ένα τέταρτο καταβεβλημένη. Επομένως τουλάχιστον 50.000 λίρες σε ονομαστική αξία μετοχών πρέπει να έχουν αγοραστεί από την εταιρεία και 12.500 λίρες από αυτές να έχουν καταβληθεί. Ο σκοπός του περιορισμού είναι να αποτρέψει τις δημόσιες εταιρείες από το να ξεκινήσουν επιχειρηματική δραστηριότητα χωρίς επαρκή κεφάλαια και εν συνεχεία πιθανόν να τελέσουν υπό εκκαθάριση, αφήνοντας τους δανειστές απλήρωτους.

Η πλειοψηφία των εταιρειών είναι ιδιωτικές, δεδομένου ότι οι δημόσιες υπόκεινται σε αυστηρότερες ρυθμιστικές υποχρεώσεις εκ του νόμου, γεγονός που τις καθιστά λιγότερο ελκυστικές. Ωστόσο, ο Νόμος περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών του 2000 (Financial Services and Markets Act 2000) αποτρέπει τις ιδιωτικές επιχειρήσεις από το να προσφέρουν τις μετοχές τους ή δανειακό κεφάλαιο στο κοινό. Μόνο οι δημόσιες εταιρείες μπορούν να προσφέρουν μετοχές ή ομόλογα στο κοινό και να συγκεντρώνουν κεφάλαια σε ένα ευρύτερο πλαίσιο.

Διαφορές μεταξύ δημόσιας και ιδιωτικής εταιρείας

- Το όνομα μιας δημόσιας εταιρείας πρέπει να φέρει στο τέλος της επωνυμίας της τις λέξεις “public limited company” ή “plc” και εάν μία

ιδιωτική εταιρεία είναι περιορισμένης ευθύνης, πρέπει να φέρει στο τέλος της επωνυμίας της τη λέξη “limited” ή “ltd”.

- μια ιδιωτική εταιρεία πρέπει να έχει ένα διευθυντή, ενώ μια δημόσια εταιρεία πρέπει να έχει τουλάχιστον δύο. Ο Νόμος περί Εταιρειών ορίζει ότι τουλάχιστον ένας διευθυντής πρέπει να είναι φυσικό πρόσωπο.
- οι δημόσιες εταιρείες πρέπει να έχουν εταιρικό γραμματέα, ως προς τις ιδιωτικές εταιρείες, υπόκειται στη διακριτική τους ευχέρεια να έχουν εταιρικό γραμματέα.
- μια ιδιωτική εταιρεία μπορεί ξεκινήσει την δραστηριοποίηση της μόλις το Μητρώο Εταιρειών (“Registrar of Companies”) εκδώσει το πιστοποιητικό της σύστασής της, χωρίς ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο, ενώ η δημόσια εταιρεία δεν δύναται να ξεκινήσει εμπορία ή να δανειστεί χρήματα μέχρι να λάβει το πιστοποιητικό σύστασης από το Μητρώο Εταιρειών (“Registrar of Companies”) αφού πρώτα προβεί σε δήλωση ότι η ονομαστική αξία του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας που έχει κατανεμηθεί, δεν είναι λιγότερο από το επιτρεπόμενο ελάχιστο όριο.
- μία ιδιωτική εταιρεία είναι πιο εύκολο να διοικηθεί από μία δημόσια (για παράδειγμα μπορεί να απαλλαγεί από την ανάγκη να διεξάγει συνεδριάσεις και να προβαίνει σε ψηφίσματα).

Δ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Βασικά Χαρακτηριστικά

Ως νομικό πρόσωπο, τα κέρδη, τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις ανήκουν στη Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης (Limited Liability Partnership LLP) και όχι στα μέλη της. Ένα μεγάλο μέρος της υφιστάμενης νομοθεσίας σχετικά με τις εταιρείες, όπως ορίζεται στο Νόμο περί Εταιρειών, στο Νόμο περί Πτώχευσης και στο Νόμο περί Αποκλεισμού από το διοικητικό συμβούλιο ισχύει και για τις Συνεργασίες Περιορισμένης Ευθύνης. Ως σχετικά καινούριο επιχειρηματικό μέσο στο Ηνωμένο

Βασίλειο, δεν είναι πάντα σαφές ποια διάταξη θα διέπει το σύνολο των λειτουργιών της. Για το λόγο αυτό θα ήταν σκόπιμο, ειδικά για τα σημεία της συνεργασίας που ο νόμος δε ρυθμίζει με αναγκαστικό τρόπο, να υπογράφεται συμφωνία μεταξύ των συνεργατών με σκοπό τον καθορισμό αυτών των θεμάτων.

Σε μια Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης θεωρείται ότι πρέπει να υπάρχει διαφάνεια σχετικά με τους φορολογικούς σκοπούς στο Ηνωμένο Βασίλειο και ως εκ τούτου ο φόρος υπολογίζεται στα μέλη ατομικά και όχι στην οντότητα της συνεργασίας. Όλες οι διατάξεις του Νόμου περί Εταιρειών που αφορούν την δημοσιοποίηση των χρηματοοικονομικών στοιχείων, όπως εφαρμόζονται στις εταιρείες, έτσι ισχύουν και για τις Συνεργασίες Περιορισμένης Ευθύνης, πλην εκείνων που αναφέρονται στο μετοχικό κεφάλαιο. Ο νόμος για τις LLPs (2000) και οι κανονισμοί για τις LLPs (2001) περιλαμβάνουν πολλές από τις απαιτήσεις δημοσιοποίησης που ισχύουν για τις εταιρείες:

- Ο διορισμός των νέων μελών θα πρέπει να κοινοποιείται στο Μητρώο Εταιρειών (Companies House) όπως και η συνταξιοδότηση των υφιστάμενων μελών.
- Μια Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης πρέπει να έχει καταστατική έδρα και οποιαδήποτε μεταβολή της έδρας της θα πρέπει να κοινοποιείται στο Μητρώο Εταιρειών (Companies House).
- Επιπλέον, μια Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης καλείται να εκδίδει «ετήσια αναφορά» για το Μητρώο Εταιρειών, περιέχοντας συγκεκριμένες λεπτομέρειες σε σχέση με τη συνεργασία, μία εκ των οποίων είναι η απαίτηση να παραθέτει τα ονόματα και τις διευθύνσεις κατοικίας των μελών και να υποδεικνύει ποια είναι τα «υπεύθυνα» μέλη.

Οι βασικές διαφορές μεταξύ μιας Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης και μιας Συνεργασίας Περιορισμένης Ευθύνης είναι οι εξής:

- η Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης δεν έχει Μνημόνιο ή Καταστατικό: διέπεται από το δικό της ιδιωτικό συμφωνητικό, το οποίο μπορεί να τροποποιηθεί οποτεδήποτε επιλέξουν οι συνεργάτες,
- η Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης δεν έχει μετοχικό κεφάλαιο, αυτή ανήκει στα μέλη της βάσει των μετοχών του κεφαλαίου τους,

- η Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης μπορεί να έχει μέλη με συμμετοχή στα κέρδη της εταιρείας που δεν έχουν μετοχικό κεφάλαιο στη συνεργασία, και
- η Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης είναι διαφανής για σκοπούς άμεσης φορολόγησης.

Μέλη μιας Συνεργασίας Περιορισμένης Ευθύνης

Μέλος μιας Συνεργασίας Περιορισμένης Ευθύνης μπορεί να είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, π.χ. ένα άτομο, μια επιχείρηση ή μια άλλη Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης και δεν υπάρχει περιορισμός στον αριθμό των μελών της. Μέλη είναι όσοι εγγραφούν κατά την σύσταση της και όσοι ενταχθούν ακολούθως με τη συμφωνία των υφιστάμενων μελών. Η εταιρική σχέση με τη συνεργασία παύει μετά την συνταξιοδότηση ή τον θάνατο του αντίστοιχου μέλους, τη λύση της ή με συμφωνία των μελών.

Ο νόμος και οι κανονισμοί εισάγουν μια ξεχωριστή κατηγορία μελών που ονομάζονται «υπεύθυνα» μέλη, τα οποία διορίζονται κατά τη σύσταση ή μετά από συμφωνία μεταξύ των μελών. Καθήκον των «υπεύθυνων» μελών είναι η διασφάλιση της συμμόρφωσης εκ μέρους της συνεργασίας με τις διαδικαστικές και διοικητικές προϋποθέσεις που επιβάλλονται από το νόμο και τους κανονισμούς. Αν απομείνουν λιγότερα από δύο «υπεύθυνα» μέλη, κάθε μέλος της εταιρείας θα θεωρείται «υπεύθυνο» μέλος.

Για να καταστεί κάποιος μέλος της Συνεργασίας Περιορισμένης Ευθύνης πρέπει να συμπληρώσει ένα ειδικό έντυπο (LLAP01 ή LLAP02), το οποίο περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με το μέλος, δηλαδή το πλήρες όνομα, τη διεύθυνση κατοικίας (διευθύνσεις των εδρών δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν) και την ημερομηνία γέννησης του μέλους. Με την υπογραφή του εντύπου το πρόσωπο συναινεί να γίνει μέλος της Συνεργασίας Περιορισμένης Ευθύνης.

Ως αποτέλεσμα των προϋποθέσεων υποβολής, η διεύθυνση κατοικίας του κάθε μέλους μπορεί να λαμβάνεται από το κοινό από το Μητρώου Εταιρειών (Companies House). Ωστόσο, είναι τεχνικά εφικτό για ένα μέλος μιας Συνεργασίας Περιορισμένης Ευθύνης

να κάνει αίτηση στον Υπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης (Secretary of State) για την έκδοση διαταγής εμπιστευτικότητας ως προς τη διεύθυνση κατοικίας του/της, εφόσον θεωρείται άτομο «υψηλού κινδύνου». Μετά την ολοκλήρωση της εγγραφής ως μέλους της Συνεργασία Περιορισμένης Ευθύνης, κάθε μεταγενέστερη αλλαγή στο όνομά ή τη διεύθυνσή του/της, πρέπει να γνωστοποιείται στον Υπεύθυνο Μητρώου Εταιρειών εντός 28 ημερών από την αλλαγή.

III. ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

A. ΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

1. ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Μια επιχείρηση που επιδιώκει τη σύστασή της ως Ιδιωτική Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης πρέπει να προσκομίσει τα ακόλουθα στο Μητρώο Εταιρειών (Companies House):

- υπογεγραμμένο Υπόμνημα Καταστατικού (Memorandum of Association) - μια δήλωση ότι οι συνδρομητές επιθυμούν να σχηματίσουν εταιρεία και έχουν συμφωνήσει να γίνουν μέτοχοι της εταιρείας και να πάρει ο καθένας από μία μετοχή κατ' ελάχιστο. Μόλις η εταιρεία εγγραφεί, το Υπόμνημα Καταστατικού δεν αποτελεί μέρος του Καταστατικού της Εταιρείας.
- υπογεγραμμένο Καταστατικό (Articles of Association) - οι κανόνες βάσει των οποίων η εταιρεία πρέπει να λειτουργεί, όπως καθήκοντα των διευθυντών, εσωτερικές διαδικασίες της εταιρείας κ.α. Οι διατάξεις του καταστατικού δεσμεύουν εκ του νόμου όλα τα μέλη.
- συμπληρωμένο Έντυπο IN01 – τα στοιχεία της έδρας, του διευθυντή (/ών) και του γραμματέα (ο διορισμός γραμματέα είναι προαιρετικός για μια ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης), το μετοχικό κεφάλαιο, τους αρχικούς μετόχους και την αρχική δήλωση συμμόρφωσης που επιβεβαιώνει ότι οι ποικίλες προϋποθέσεις σχετικά με τη σύσταση έχουν εκπληρωθεί.
- το κόστος εγγραφής (£ 13 για τη συνήθη υπηρεσία με ηλεκτρονικά μέσα, £ 40 για τη συνήθη υπηρεσία σε έντυπη μορφή, £ 30 για εγγραφή την ίδια ημέρα με ηλεκτρονικά μέσα και £ 100 για εγγραφή την ίδια ημέρα σε έντυπη μορφή).

Εφόσον όλες οι τυπικές διαδικασίες έχουν ακολουθηθεί, ο Έφορος Εταιρειών εκδίδει Πιστοποιητικό Σύστασης. Αυτό αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο ότι η εταιρεία είναι

καταλλήλως συσταθείσα, έχει ιδρυθεί νόμιμα και μπορεί να αρχίσει αμέσως τις συναλλαγές.

2. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Κάθε εταιρεία υποχρεούται:

- να έχει τουλάχιστον ένα φυσικό διευθυντή (δηλαδή ένα πραγματικό πρόσωπο και όχι εταιρεία).
- διορίζει ελεγκτές, εκτός και αν ο κύκλος εργασιών και το σύνολο του ισολογισμού είναι κάτω από τα καθορισμένα όρια.
- να τηρεί μητρώο για τους μετόχους της (γνωστοί ως μέλη), συμπεριλαμβανομένων των ονομάτων και των διευθύνσεών τους, τον αριθμό και την κατηγορία των μετοχών που κατέχουν, τις λεπτομέρειες των δικαιωμάτων που συνδέονται με τις διάφορες κατηγορίες μετοχών και την ημερομηνία κατά την οποία έγιναν μέλη της εταιρείας.
- να τηρεί μητρώο υποχρεώσεων (υποθήκες και άλλα εξασφαλισμένα συμφέροντα).
- να τηρεί μητρώο για τους διευθυντές και τον γραμματέα - (αν επιλέξει να έχει γραμματέα) και μητρώο για τις διευθύνσεις κατοικίας των διευθυντών και του γραμματέα.
- να παραδώσει στον Έφορο των Εταιρειών (στο έντυπο AR01) μια «ετήσια αναφορά», το αργότερο μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής, η οποία είναι 28 ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία η «ετήσια αναφορά» έχει ετοιμαστεί.
- να παραδώσει στον Έφορο των Εταιρειών, τα εκ του νόμου λογιστικά στοιχεία (φύλλο ισολογισμού, σύνολο περιουσιακών στοιχείων, κερδών και υποχρεώσεων κ.α.) για κάθε οικονομικό έτος/περίοδο, το αργότερο μέχρι τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης για την παράδοση των στοιχείων, η οποία είναι εννέα μήνες από τη λήξη της λογιστικής ημερομηνίας αναφοράς.

Υφίστανται κυρώσεις για τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών συμπεριλαμβανομένων αυτομάτων οικονομικών κυρώσεων για την αποτυχία υποβολής των λογιστικών στοιχείων από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής. Αν η έλλειψη συμμόρφωσης συνεχιστεί, αυτό μπορεί να οδηγήσει στην υποχρεωτική διάλυση της εταιρείας από τον Έφορο Εταιρειών με πιθανή ευθύνη για τους διευθυντές.

Το Καταστατικό είναι το «συνταγματικό έγγραφο» της εταιρείας. Αναφορικά με την υιοθέτηση Καταστατικού, μια εταιρεία έχει τέσσερεις δυνατότητες:

α. μπορεί να απευθυνθεί σε ειδικό για την σύνταξη άρθρων Καταστατικού ειδικά σχεδιασμένα γι' αυτήν.

β. μπορεί να υιοθετήσει προδιατυπωμένα άρθρα Καταστατικού, τα οποία θα προμηθευτεί από τους νομικούς συμβούλους της, με ή χωρίς αλλαγές σε αυτά.

γ. μπορεί να υιοθετήσει το Υπόδειγμα Καταστατικού (Model Articles) στο σύνολό του χωρίς αλλαγές.

δ. μπορεί να υιοθετήσει το Υπόδειγμα Καταστατικού (Model Articles) με μετατροπές.

B. ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΕΠΩΝΥΜΙΑΣ

Δεν μπορεί να επιλεγεί όνομα για ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, το οποίο είναι ήδη καταχωρημένο στο Μητρώο Εταιρειών του Ηνωμένου Βασιλείου. Υπάρχει κίνδυνος προσβολής εμπορικού σήματος. Εάν επιλεγεί ένα εταιρικό ή εμπορικό όνομα που είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με αυτό άλλης εταιρείας, υπάρχει ο κίνδυνος η εταιρεία και οι ιδρυτές να γίνουν στόχος για παραβίαση καταχωρημένων δικαιωμάτων εμπορικού σήματος από την εταιρεία που ήδη κάνει χρήση του ονόματος ή σήματος αυτού.

Η παραβίαση του εμπορικού σήματος και των κατοχυρωμένων δικαιωμάτων συνήθως περιορίζεται σε καταστάσεις όπου οι δύο επιχειρήσεις ασχολούνται με παρεμφερές εμπορικό αντικείμενο. Ωστόσο, μπορεί να συμβεί ακόμα και όταν οι επιχειρήσεις δεν

είναι σε παρόμοιο εμπόριο πλαίσιο. Για να αποφευχθούν αυτά τα προβλήματα θα πρέπει να διεξαχθεί μια σειρά από έρευνες, συμπεριλαμβανομένων αναζητήσεων στο Μητρώο Εταιρειών (Companies House) και το Γραφείο Πνευματικής Ιδιοκτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου (UK Intellectual Property Office), καθώς και ευρύτερες έρευνες, για τις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν σχετικό όνομα. Συνιστάται να χρησιμοποιηθούν οι υπηρεσίες ενός επαγγελματικού φορέα που ειδικεύεται σε αυτόν τον κλάδο δικαίου.

Το όνομα της εταιρείας δεν μπορεί να περιλαμβάνει λέξεις όπως «Διεθνές», «Βρετανικό», «Ιδιοκτησία» ή «Όμιλος», χωρίς την εκ των προτέρων έγκριση του Εφόρου των Εταιρειών. Ορισμένες άλλες λέξεις, όπως «Φαρμακευτικός/ή», απαιτούν συναίνεση από τρίτα μέρη. Δεν είναι γενικά δυνατός ο σχηματισμός εταιρείας με ονομασία που είναι παρόμοια με μια άλλη που έχει ήδη καταχωρηθεί (για παράδειγμα ABC GB Limited και ABC Limited), εκτός εάν η καινούρια εταιρεία είναι μέρος του ίδιου ομίλου. Σε αυτές τις περιπτώσεις απαιτείται έγκριση από τον Έφορο Εταιρειών.

IV. ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Ο διευθυντής είναι υπεύθυνος/η για τη διαχείριση της εταιρείας σε καθημερινή βάση και έχει διάφορα εκ του νόμου καθήκοντα, σε περίπτωση παραβίασής των οποίων ενδέχεται να του καταλογιστεί προσωπική ευθύνη. Στα καθήκοντά του, τα οποία καθορίζονται από το Νόμο περί Εταιρειών του 2006, περιλαμβάνονται τα εξής:

- να ενεργεί σύμφωνα με το καταστατικό της εταιρείας και να ασκεί την εξουσία του μόνο για το σκοπό για τον οποίο του έχει απονεμηθεί και
- να ενεργεί με τρόπο που καλόπιστα θεωρεί ότι είναι πιθανότερο να οδηγήσει στην επιτυχία της εταιρείας προς όφελος των μελών της ως σύνολο. Κατά την άσκηση αυτού του καθήκοντος, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη μια σειρά από θέματα, όπως:
 - τις πιθανές συνέπειες οποιασδήποτε απόφασης σε μακροπρόθεσμη βάση
 - τα συμφέροντα των εργαζομένων της εταιρείας,
 - τον αντίκτυπο των δραστηριοτήτων της εταιρείας στην κοινότητα και το περιβάλλον,
 - την ανάγκη για την προώθηση των επιχειρηματικών σχέσεων της εταιρείας με τους πελάτες, τους προμηθευτές και άλλους,
 - τη σκοπιμότητα της εταιρείας να διατηρεί μια φήμη για τα υψηλά πρότυπα επιχειρηματικής συμπεριφοράς,
 - την ανάγκη να ενεργεί δίκαια μεταξύ των μελών.
- Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, θα πρέπει επίσης να επιδειξει:
 - λογική επιδεξιότητα, φροντίδα και επιμέλεια καθώς και
 - ανεξάρτητη κρίση.

Επίσης έχει την υποχρέωση να αποφύγει μια περίπτωση κατά την οποία έχει, ή ενδέχεται να έχει, άμεσο ή έμμεσο συμφέρον που έρχεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα της εταιρείας. Υποχρεούται επίσης να αποκαλύψει την ύπαρξη οποιουδήποτε συμφέροντος σε κάθε προτεινόμενη ή υπάρχουσα σύμβαση με την εταιρεία. Επιπλέον, έχει την

υποχρέωση να μην αποδέχεται οφέλη από τρίτα μέρη, εφόσον κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων.

Σε περίπτωση υπάρχουσας ή ενδεχόμενης πτώχευσης, ο διευθυντής εξακολουθεί να έχει καθήκον προς την εταιρεία, αλλά υποχρεούται να ενεργεί προς το συμφέρον των πιστωτών, και όχι των μετόχων της. Παράλληλα υπέχει προσωπική ευθύνη σε ορισμένες περιπτώσεις αν επιτρέψει σε μια επιχείρηση υπό πτώχευση ή σε επιχείρηση που οδεύει προς την πτώχευση να συνεχίσει τη δραστηριότητά της, εκτός εάν μπορεί να αποδείξει ότι είναι επωφελές για τους πιστωτές να συνεχιστεί η δραστηριότητα.

V. ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ 2006

Η δημιουργία, διαχείριση και οργάνωση μιας επιχείρησης στο Ηνωμένο Βασίλειο διέπεται, σε μεγάλο βαθμό, από τις διατάξεις του Νόμου περί Εταιρειών του 2006. Είτε επιλεγεί η δημιουργία μιας νέας εταιρείας, είτε η απόκτηση μιας ήδη υπάρχουσας, οι διατάξεις του Νόμου περί Εταιρειών του 2006 θα έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην εταιρεία.

Ο νόμος ρυθμίζει:

- την ίδρυση των εταιρειών,
- τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν, πού ανήκουν, πώς γίνεται ο έλεγχος και η διαχείρισή τους,
- τον βαθμό στον οποίο οφείλουν να δημοσιεύουν πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις τους (συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών τους υποθέσεων),
- τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντά τους προς τα μέλη τους και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς.

Εξετάζει, μεταξύ άλλων:

- πώς το μετοχικό κεφάλαιο οργανώνεται, μειώνεται και αυξάνεται (καθώς και τα αρχεία που πρέπει να τηρούνται από την ιδιοκτησία της εταιρείας).
- πώς πραγματοποιούνται οι διανομές στα μέλη.
- πώς οι διευθυντές πρέπει να ρυθμίζουν τις υποθέσεις τους.
- την υποχρέωση για μια εταιρεία να υπόκειται σε λογιστικό έλεγχο.
- πώς οι πιστωτές μιας εταιρείας μπορεί να προστατεύουν τον εαυτό τους (και με ποιον τρόπο τα αιτήματά τους θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σε περίπτωση πτώχευσης).
- πώς μια εταιρεία μπορεί να διαλυθεί και να κλείσουν οι υποθέσεις της.

Ο Νόμος περί εταιρειών 2006 άλλαξε σημαντικά, σε πολλούς τομείς, τους κανόνες που ισχύουν για τις εταιρείες. Οι κανόνες είναι πολυάριθμοι και περίπλοκοι για να αναλυθούν πλήρως. Ωστόσο, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, ως αποτέλεσμα αυτών των

αλλαγών, προηγούμενη γνώση ή συμβουλή μπορεί να είναι παρωχημένες. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να αναζητηθεί εξειδικευμένη νομική συμβουλή για να εξακριβωθεί η τρέχουσα θέση.

VI. ΕΞΑΓΟΡΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Ένας από τους τρόπους με τους οποίους οι ξένοι επενδυτές μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση στις αγορές του Ηνωμένου Βασιλείου είναι με την εξαγορά μιας επιχείρησης που λειτουργεί ήδη σε αυτές τις αγορές. Αν και υπάρχουν ορισμένες δυσκολίες, η διαδικασία δεν είναι υπερβολικά δυσχερής και επαγγελματικοί σύμβουλοι με κατάλληλη εμπειρία θα είναι σε θέση να καθοδηγήσουν τον επενδυτή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Υπάρχουν σχετικά λίγοι περιορισμοί ως προς το ποιος μπορεί να αποκτήσει ή να λειτουργήσει μια εταιρεία στο Ηνωμένο Βασίλειο, είτε δημόσια είτε ιδιωτική.

Γενικά, οι ξένοι επενδυτές θα πρέπει να είναι σε θέση να προβούν σε εξαγορές εταιρειών, χωρίς νομικό κώλυμα. Υπάρχουν διάφοροι νομικοί περιορισμοί που σχετίζονται με το δημόσιο συμφέρον και την προώθηση του ανταγωνισμού στον κλάδο της βιομηχανίας που ενδεχομένως να ισχύουν για συγκεκριμένες αγορές. Αυτή η ενότητα ασχολείται με τη διαδικασία για την απόκτηση μετοχών σε μια «δημόσια εταιρεία», για την απόκτηση μετοχών σε μια «ιδιωτική εταιρεία», και για την απόκτηση των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της επιχείρησης, χωρίς την απόκτηση των μετοχών της εταιρείας.

A. ΕΞΑΓΟΡΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, μια εταιρεία εισηγμένη στο χρηματιστήριο θα είναι στις περισσότερες περιπτώσεις δημόσια επιχείρηση. Ωστόσο, δεν είναι όλες οι δημόσιες εταιρείες (PLCs) εισηγμένες. Οι κανόνες σχετικά με την εξαγορά των δημοσίων εταιρειών εφαρμόζονται είτε η εταιρεία είναι εισηγμένη είτε όχι. Εξαγορές των δημοσίων επιχειρήσεων (εισηγμένων και μη) διέπονται από τον Κώδικα Εξαγορών και Συγχωνεύσεων, που συνήθως αναφέρεται ως Κώδικας Εξαγορών (Takeover Code) ή απλώς Κώδικας (Code). Ωστόσο, η Επιτροπή Εξαγορών (Takeover Panel), που διαχειρίζεται τον Κώδικα Εξαγορών, συχνά επιτρέπει στην πράξη παρεκκλίσεις από μέρος ή από το σύνολο του Κώδικα για τις εξαγορές των εισηγμένων δημοσίων

εταιρειών, ανάλογα με τις περιστάσεις. Οι σύμβουλοι του επενδυτή θα είναι σε θέση να συνεργαστούν με την Επιτροπή Εξαγορών σε αυτό το πεδίο, εφόσον χρειαστεί.

Η διαδικασία εξαγοράς καθοδηγείται από τον πλειοδότη, ο οποίος θα αναζητήσει αποτελεσματικές συμβουλές από δικηγόρους με την κατάλληλη εμπειρία και από τράπεζα ή μεσίτη που θα παρέχει συμβουλές σχετικά με τις χρηματοοικονομικές πτυχές της προσφοράς. Ενώ οι προσφορές γίνονταν στο Ηνωμένο Βασίλειο παραδοσιακά από επενδυτικές τράπεζες για λογαριασμό του πλειοδότη, αυτό δεν αποτελεί πλέον την πρακτική της αγοράς αλλά σήμερα ο πλειοδότης κάνει την προσφορά ευθέως. Ο Κώδικας Εξαγορών έχει σχεδιαστεί ώστε να διασφαλίζει δικαιοσύνη για όλους μέτοχους, στους οποίους έχουν δοθεί δικαιώματα και επαρκής χρόνος για να αποφασίσουν για το κατά πόσον η εξαγορά θα πρέπει να προχωρήσει. Υπάρχουν έξι «Γενικές Αρχές», που προέρχονται από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, οι οποίες ενισχύουν τον Κώδικα Εξαγορών και διέπουν την ερμηνεία του.

Οι «Αρχές» αυτές αφορούν:

- την ίση μεταχείριση των μετόχων
- την επάρκεια του χρόνου και των πληροφοριών
- καθήκοντα των διευθυντών
- διατήρηση της ακεραιότητας των αγορών
- η ικανότητα των πλειοδοτών να εκπληρώσουν οποιαδήποτε προσφορά κάνουν και
- την ελαχιστοποίηση της διατάραξης στην εταιρεία στόχο.

Παραβίαση του Κώδικα Εξαγορών μπορεί να επισύρει κυρώσεις, τις οποίες η Επιτροπή Εξαγορών έχει την καταστατική εξουσία να επιβάλει.

Αν το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας για την οποία πρόκειται να γίνει η εξαγορά επιλέξει να προτείνει μια προσφορά εξαγοράς προς τους μετόχους, η προσφορά αυτή είναι γνωστή ως «προτεινόμενη προσφορά». Αν το διοικητικό συμβούλιο αρνείται να προτείνει μια προσφορά εξαγοράς, η προσφορά είναι γνωστή ως «εχθρική προσφορά».

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι μέτοχοι θα ακολουθήσουν τη σύσταση του διοικητικού συμβουλίου. Κατά συνέπεια, ο «προσφέρων» θα επιδιώξει συνήθως να προχωρήσει μέσω μιας προτεινόμενης προσφοράς, έχοντας την έγκριση των όρων της προσφοράς από το διοικητικό συμβούλιο εκ των προτέρων. Μια πολύ κοινή πρακτική είναι η απόκτηση σημαντικού μεριδίου στην εταιρεία-στόχο της εξαγοράς πριν από την έναρξη της διαδικασίας για την επίσημη προσφορά. Ωστόσο, θα πρέπει η πρακτική αυτή να μην υπερβαίνει τα όρια προκαλώντας μια υποχρεωτική προσφορά μέχρι να:

- είναι σταθερή η πρόθεση να γίνει μια προσφορά και
- ο «προσφέρων» είναι βέβαιος ότι κατέχει τους πόρους που του επιτρέπουν να ικανοποιήσει την προσφορά στο σύνολό της.

B. ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΞΑΓΟΡΩΝ

Τα Βασικά σημεία του Κώδικα Εξαγορών (Takeover Code) έχουν ως εξής:

- Ένα πρόσωπο που αποκτά (μαζί με άλλους που ενεργούν σε συνεννόηση με αυτόν, και μέσα από μια σειρά από συναλλαγές ή με άλλο τρόπο) μετοχές με αποτέλεσμα να κατέχει το 30% των δικαιωμάτων ψήφου σε μια εταιρεία, ή να κατέχει μεταξύ 30% και 50% των μετοχών αυτών και αποκτά περαιτέρω ποσοστό στις μετοχές, θα πρέπει να κάνει μια προσφορά και για τις υπόλοιπες μετοχές της εταιρείας.
- Ένα άτομο που κάνει μια προσφορά πρέπει να είναι σε θέση για την υλοποίηση της προσφοράς στο σύνολό της (και ο οικονομικός σύμβουλος του πλειοδότη να έχει αρμοδιότητες στον τομέα αυτό).
- Αν, κατά τη διάρκεια της περιόδου προσφοράς για μια εταιρεία, ο πλειοδότης (ή κάθε πρόσωπο που ενεργεί σε συνεννόηση μαζί του) αποκτήσει μετοχές με την καταβολή μετρητών, θα πρέπει να κάνει μια ισοδύναμη προσφορά σε μετρητά (ή άλλες εναλλακτικές σε μετρητά) διαθέσιμη σε όλους τους άλλους μετόχους.

- Η προσφορά πρέπει να περιλαμβάνει όχι λιγότερο ευνοϊκούς όρους από τους καλύτερους όρους σύμφωνα με τους οποίους έχουν αποκτηθεί οποιεσδήποτε μετοχές εντός των τριών μηνών (ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, δώδεκα μηνών) χρονικό διάστημα πριν γίνει η προσφορά, ή όσο διαρκεί η περίοδος προσφοράς.
- Η προσφορά πρέπει να είναι ανοικτή για τουλάχιστον 21 ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία το έγγραφο της δημόσιας πρότασης έχει αναρτηθεί και, εάν η προσφορά αναθεωρηθεί, θα πρέπει παραμείνει ανοιχτή για 14 επιπλέον ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία έχει αναρτηθεί το αναθεωρημένο έγγραφο της δημόσιας πρότασης.
- Στους μετόχους πρέπει να παρέχονται επαρκή στοιχεία προκειμένου να μπορέσουν να καταλήξουν σε μία απόφαση.
- Η υπό εξαγορά εταιρεία ορίζει αρμόδιο ανεξάρτητο σύμβουλο του οποίου οι απόψεις σχετικά με την προσφορά πρέπει να γνωστοποιούνται σε όλους τους μετόχους.
- Ενέργειες κατά τη διάρκεια της προσφοράς με σκοπό τη ματαίωση της εξαγοράς γενικά δεν επιτρέπονται χωρίς προηγούμενη έγκριση από τους μετόχους.

Γ. ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΞΑΓΟΡΑΣ

Ο Κώδικας Εξαγορών επιβάλλει ένα αυστηρό χρονοδιάγραμμα σε μια προσφορά εξαγοράς. Το χρονοδιάγραμμα αυτό δίνει επαρκή χρόνο στους μετόχους για να εξετάσουν την προσφορά, αλλά φαίνεται να περιορίζει την περίοδο κατά την οποία η υπό εξαγορά εταιρεία αποσπάται επιχειρηματικά από τη διαδικασία εξαγοράς και την προσφορά.

Το χρονοδιάγραμμα για την προτεινόμενη προσφορά συνοψίζεται στα παρακάτω:

- Πριν την αναγγελία της προσφοράς: Διορισμός συμβούλων και επαφή με το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας-στόχου για σύσταση. Η μυστικότητα πριν από την «Ημέρα Πρώτη» είναι απολύτως αναγκαία και εάν φαίνεται να έχει παραβιαστεί, μπορεί να απαιτηθεί να γίνει η αναγγελία νωρίτερα.

- «Ημέρα Πρώτη»: Η ημερομηνία κατά την οποία η ανακοίνωση της προσφοράς έχει δημοσιευθεί και με την οποία ξεκινά η διαδικασία προσφοράς.
- «Ημέρα Τέταρτη» («Ημέρα Πρώτη» + 28 ημέρες): Το έγγραφο της δημόσιας πρότασης δεν πρέπει να αναρτηθεί σε περισσότερες από 28 ημέρες μετά την ανακοίνωση της προσφοράς. Στην πράξη, αυτό τείνει να γίνει πολύ πριν από την προθεσμία αυτή.
- «Ημέρα Τέταρτη» + 14 ημέρες: Η τελευταία ημέρα κατά την οποία το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας-στόχου πρέπει να ενημερώσει τους μετόχους της για τις απόψεις του σχετικά με την προσφορά, με εγκύκλιο προς τους μετόχους.
- «Ημέρα Τέταρτη» + 21 ημέρες: Το νωρίτερο χρονικό σημείο που η προσφορά μπορεί να γίνει αποδεκτή άνευ όρων. Αν όλες οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται εντός 21 ημερών όντας άνευ όρων, οι μέτοχοι μπορούν να ανακαλέσουν την αποδοχή τους αναφορικά με την πρόταση.
- «Ημέρα Τέταρτη» + 35 ημέρες: Το νωρίτερο χρονικό σημείο κατά το οποίο η προσφορά μπορεί να κλείσει.
- «Ημέρα Τέταρτη» + 46 ημέρες: Η τελευταία ημέρα για την ανάρτηση αναθεώρησης της προσφοράς, εάν εξακολουθούν να είναι υπό όρο οι αποδοχές.
- «Ημέρα Τέταρτη» + 60 ημέρες: Η τελευταία ημέρα κατά την οποία η προσφορά μπορεί να γίνει άνευ όρων ως προς τις αποδοχές. Εάν η προσφορά δεν καταστεί άνευ όρων έως την ημερομηνία αυτή, τότε καθίσταται άκυρη.

Η Επιτροπή Εξαγορών μπορεί να παρατείνει την προθεσμία αυτή σε ορισμένες περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης όπου μια ανταγωνιστική προσφορά έχει ανακοινωθεί.

Η εξαγορά των ιδιωτικών εταιρειών ή των περιουσιακών στοιχείων μιας εταιρείας είναι λιγότερο ρυθμισμένη από την εξαγορά της δημόσιας εταιρείας (εκτός από ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες μια ιδιωτική εταιρεία μπορεί να υπόκειται στον Κώδικα Εξαγορών). Υπάρχουν ορισμένες διατάξεις που προστατεύουν τους αγοραστές των μετοχών από ψευδείς δηλώσεις, καθώς και κανόνες για χρηματοπιστωτικές προσφορές που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Σε αντίθετη περίπτωση, ωστόσο, το

αγγλικό δίκαιο δίνοντας μεγάλη ελευθερία επιτρέπει στα μέρη, να συμφωνήσουν τους όρους της εξαγοράς ως προς συμβατικά έγγραφα. Είναι σύνηθες στα έγγραφα που αφορούν εξαγορές εταιρειών στο Ηνωμένο Βασίλειο να αποκλείονται όλα τα δικαιώματα και τα ένδικα βοηθήματα, με εξαίρεση όπου δεν επιτρέπεται απόκλιση από το νόμο (για παράδειγμα, ορισμένοι υποχρεωτικοί κανόνες, όπως εκτιμήσεις δημοσίας τάξης).

Υπάρχουν πολλές ομοιότητες ανάμεσα στην απόκτηση των μετοχών μιας ιδιωτικής εταιρείας και στην απόκτηση των περιουσιακών στοιχείων μιας εταιρείας, και για το λόγο αυτό εξετάζονται από κοινού εδώ. Ωστόσο, υπάρχουν επίσης αρκετές διαφορές:

- Όταν αποκτήσει κάποιος μια εταιρεία, αποκτάει μαζί με το σύνολο των περιουσιακών της στοιχείων και όλες τις υποχρεώσεις της, συμπεριλαμβανομένων τυχόν υποχρεώσεων άγνωστων στον πωλητή ή τον αγοραστή.
- Όταν αποκτήσει κάποιος περιουσιακά στοιχεία μιας επιχείρησης, θα αποκτήσει μόνο αυτά τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού που έχει συμφωνηθεί να αγοράσει - αν και η σύμβαση μπορεί να ορίζει ότι αποκτάει «όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και υποχρεώσεις της επιχείρησης», ώστε να περιλαμβάνονται περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις οι οποίες δεν είναι γνωστές.
- Όταν αποκτήσει κάποιος μια εταιρεία, αναλαμβάνει και το μεγαλύτερο μέρος της φορολογικών υποχρεώσεών της, ενώ όταν αποκτήσει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες μιας εταιρείας, οι περισσότερες φορολογικές οι υποχρεώσεις παραμένουν με τον πωλητή.
- Όταν κάποιος αποκτήσει μετοχές, θα πρέπει να καταβάλει το τέλος χαρτοσήμου 0,5% επί της συνολικής τιμής, ενώ όταν αποκτήσει τα περιουσιακά στοιχεία μιας επιχείρησης, το τέλος χαρτοσήμου θα είναι πληρωτέο σε μερικά μόνο από της περιουσιακά στοιχεία, ωστόσο σε ένα υψηλότερο ποσοστό
- Όταν αποκτήσει κάποιος μια εταιρεία, οι συμβάσεις συνήθως συνεχίζονται χωρίς διακοπή (υπόκεινται σε αλλαγή ελέγχου διατύπωσης που μπορεί να προκύψει ως προς τις υποκείμενες συμβάσεις). Στις περισσότερες εξαγορές επιχειρήσεων, οι συμβάσεις παραμένουν στον πωλητή, εκτός εάν έχουν ανανεωθεί ή ανατεθεί.

- Όταν κάποιος αποκτήσει μια επιχείρηση, οι υφιστάμενες σχέσεις με τους εργαζόμενους συνεχίζονται χωρίς διακοπή. Με την απόκτηση μια επιχείρησης, το προσωπικό της επιχείρησης μεταβιβάζεται στον αγοραστή υπό τον Κανονισμό Μεταβίβασης Επιχειρήσεων (Προστασίας Απασχόλησης) («TUPE»), και ενδεχόμενες απολύσεις που συνδέονται με τη μεταφορά αυτή μπορεί να θεωρηθούν εκ του νόμου άδικες απολύσεις που δίνουν το δικαίωμα στον εργαζόμενο να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης.
- Όταν αποκτήσει κάποιος μια εταιρεία, οι εργαζόμενοι θα συνεχίζουν να απολαμβάνουν όλα τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που είχαν πριν από την απόκτηση. Σε μία εξαγορά επιχείρησης, οι «TUPE» κανονισμοί ενδέχεται να εφαρμόζονται προκειμένου οι εργαζόμενοι να μην διατηρούν τα υφιστάμενα συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους, αλλά με την υποχρέωση να παρέχεται μια ελάχιστη σύνταξη.

Δ. ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Υπάρχουν πολλά θεμελιώδη ερωτήματα τα οποία ο αγοραστής θα πρέπει να εξετάσει πριν από την έναρξη της διαδικασίας για συμφωνία:

- ο στόχος είναι η απόκτηση μετοχών ή περιουσιακών στοιχείων;
- τα βασικά διοικητικά στελέχη (ενδεχομένως συμπεριλαμβανομένου του πωλητή, αν ο ίδιος είναι ένα βασικό μέλος της διοικητικής ομάδας) θα παραμείνουν στην επιχείρηση για ένα χρονικό διάστημα μετά την ολοκλήρωση;
- Πώς θα καθοριστεί η τιμή εξαγοράς; (Καθαρή αξία του ενεργητικού; Πολλαπλάσιο του προηγούμενου έτους ή προβλεπόμενα κέρδη; Πώς θα καθοριστεί αν η τιμή περιλαμβάνει ένα ενδεχόμενο, αναβαλλόμενο ή μεταβλητό στοιχείο;)
- Πώς θα καταβληθεί το τίμημα; (Μετρητά, Ομολογιακό δάνειο, Μετοχές ή ένα συνδυασμό αυτών;)

- Θα υπάρξει ένας μηχανισμός για να προσαρμοστεί η συμφωνία ανταλλαγής μετά την ολοκλήρωση της, η οποία βασίζεται σε ένα σύνολο από λογαριασμούς που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ των μερών;
- Είναι σκόπιμο να τοποθετηθεί ένα μέρος του ανταλλάγματος σε ένα δεσμευμένο λογαριασμό για προστασία έναντι των αξιώσεων ή αλλαγών στην αξία της εταιρείας-στόχου;
- Είναι σκόπιμο να περιοριστεί ο πωλητής από πράξεις που θα λειτουργούν ανταγωνιστικά προς την εταιρεία-στόχο σας για ένα διάστημα μετά την ολοκλήρωση;

E. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΡΙΝ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Πολλές εξαγορές ιδιωτικών εταιρειών αρχίζουν με τον υποψήφιο αγοραστή, ή με τους συμβούλους του, οι οποίοι έρχονται σε επαφή με τους διευθυντές ή τους ιδιοκτήτες των εταιρειών-στόχων για να συζητήσουν την πρότασή τους. Ορισμένες εξαγορές αρχίζουν όταν ο ιδιοκτήτης αποφασίσει να πωλήσει και ξεκινάει διαδικασία πλειστηριασμού. Αυτή η διαδικασία είναι συντονισμένη από τους συμβούλους εταιρικής χρηματοδότησης του ιδιοκτήτη, οι οποίοι θα επικοινωνήσουν με μια σειρά από υποψήφιους αγοραστές με ένα σύντομο ενημερωτικό σημείωμα, το οποίο θα περιέχει σημαντικές πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία-στόχο.

Σε μια δημοπρασία, ενδιαφερόμενοι αγοραστές καλούνται, με τους συμβούλους τους να εξετάσουν πληροφορίες που διατίθενται σε μία αίθουσα δεδομένων (Data Room, το οποίο τώρα διατίθεται σε ηλεκτρονική μορφή), και μπορεί να κληθούν να υποβάλουν κρυφά τις προσφορές τους. Είναι σύνηθες για τους συμβούλους του πωλητή να προετοιμάζουν ένα συμβόλαιο πώλησης και αγοράς και να καλούν τους πλειοδότες να υποβάλουν επίσημη επισήμανση (mark-up) στο εν λόγω έγγραφο, αναφέροντας τους όρους υπό τους οποίους είναι διατεθειμένοι να συμφωνήσουν με τον πωλητή, ως προς την προσφορά τους. Ο πωλητής στη συνέχεια θα επανεξετάσει τις προσφορές αυτές και τους προτεινόμενους όρους και θα αποφασίσει ποιος αγοραστής έχει υποβάλει την πιο

συμφέρουσα προσφορά. Ανάλογα τη διαδικασία που ακολουθείται από τον πωλητή, οι συναλλαγές αυτές συχνά μπορούν να προχωρήσουν πολύ γρήγορα από αυτό το σημείο και μετά (ο πωλητής θα έχει συνήθως επενδύσει σημαντικό χρόνο και προσπάθεια για την προηγούμενα στάδια).

Εάν δεν υπάρχει δημοπρασία ή αίθουσα δεδομένων (Data Room), υπάρχουν συνήθως αρκετές διακριτές φάσεις στη διαδικασία:

- ο πωλητής και ο αγοραστής συμφωνούν ως προς τους βασικούς όρους της προτεινόμενης συμφωνίας και υπογράφουν ένα έγγραφο (που συχνά δεν είναι νομικά δεσμευτικό), το οποίο συνοψίζει τους όρους αυτούς. Πιθανό είναι επίσης να συμφωνήσουν σε μια περίοδο αποκλειστικότητας και να δεσμευτεί ο αγοραστής ως προς την τήρηση υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας (που θα είναι νομικά δεσμευτικό).
- ο αγοραστής ασκεί τη δέουσα επιμέλεια στην εταιρεία-στόχο.
- ο αγοραστής οργανώνει τη χρηματοδότηση του, εάν είναι απαραίτητο.
- ο αγοραστής και ο πωλητής διαπραγματεύονται και συμφωνούν ως προς τη συμβατική τεκμηρίωση για την ετοιμότητα ολοκλήρωσης της συναλλαγής.

Η «δέουσα επιμέλεια» είναι μέρος ζωτικής σημασίας για τον πριν από την απόκτηση της εταιρείας στόχο. Είναι επιθυμητό να εισέλθουν τα μέρη σε μια αγορά πλήρως ενημερωμένα, από το να βρεθούν στη θέση να εξαρτώνται από την εγγύηση και/ή την αποζημίωση προστασίας, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνονται στη σύμβαση. Επαγγελματικοί σύμβουλοι μπορούν να βοηθήσουν με τη «δέουσα επιμέλεια», η οποία συνήθως περιλαμβάνει διάφορα σκέλη:

- Δέουσα επιμέλεια στις χρηματοοικονομικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης των υποχρεωτικών εκ του νόμου λογαριασμών, των ταμειακών ροών και των κερδών καθώς και των προβλέψεων ζημιών και, μερικές φορές, μιας αποτίμησης ή εκτίμησης της ακίνητης περιουσίας.
- Δέουσα νομική επιμέλεια, συμπεριλαμβανομένης της αναθεώρησης των επιχειρησιακών της συμβάσεων, την κυριότητα των περιουσιακών στοιχείων, τις

ρυθμίσεις για την απασχόληση και τη συμμόρφωσή τους με όλους τους σχετικούς νόμους και κανονισμούς.

- Δέουσα επιμέλεια στις εμπορικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης μιας ανάλυσης του τομέα στον οποίο δραστηριοποιείται η επιχείρηση, οι προοπτικές και οι κυριότεροι ανταγωνιστές.

Είναι απολύτως απαραίτητη η δέουσα επιμέλεια να καλύπτει το θέμα των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων στα οποία η εταιρεία ή οι εργαζόμενοι της συμμετέχουν. Αλλαγές στη ρύθμιση των συντάξεων που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια, είχαν σημαντικό αντίκτυπο στην βιωσιμότητα των συναλλαγών. Πολλές προσφορές εγκαταλείφθηκαν, διότι, στην ανάλυση, οι συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις της εταιρείας-στόχου βρέθηκαν να είναι δυσανάλογα μεγάλες σε σχέση με το μέγεθος της εταιρείας-στόχου.

ΣΤ. ΕΓΓΡΑΦΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Υπάρχουν μια σειρά από νομικά έγγραφα που συνήθως ετοιμάζονται, πάνω στα οποία γίνεται και η διαπραγμάτευση για την απόκτηση μιας επιχείρησης ή μιας ιδιωτικής μετοχής. Αυτά περιλαμβάνουν:

- μια συμφωνία αγοράς μετοχών ή περιουσιακών στοιχείων
- επιστολή γνωστοποίησης
- μια πράξη φορολογικής ευθύνης ή συμφωνία (για εξαγορά μετοχών)
- συμβάσεις παροχής υπηρεσιών για τα ανώτερα στελέχη
- χρηματοδοτικές συμβάσεις, όπου ο αγοραστής επιθυμεί εξωτερική χρηματοδότηση για την εξαγορά.

Άλλα έγγραφα μπορούν επίσης να απαιτούνται ανάλογα με τους ακριβείς όρους της συναλλαγής. Αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν:

- ένα συμβόλαιο δανείου, όταν η ανταπαροχή είναι εξ ολοκλήρου ή εν μέρει καταβαλλόμενη μέσω συμβολαίου δανείου
- η περιβαλλοντική αποζημίωση όταν η επιχείρηση-στόχος είναι μια έννοια που μπορεί να προκαλέσει περιβαλλοντικές επιπτώσεις
- μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, σε μια πώληση επιχείρησης όπου για κάποια από τα περιουσιακά στοιχεία απαιτείται επίσημη μεταφορά, όπως η γη και η πνευματική ιδιοκτησία
- συναίνεση στην αλλαγή του ονόματος του συμβαλλόμενου, δεδομένου ότι σε μια πώληση επιχείρησης κάποιες από τις επιχειρησιακές συμβάσεις ή τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να μεταφερθούν μόνο με την επιφύλαξη της συγκατάθεσης του άλλου μέρους
- μια μεταβατική συμφωνία υπηρεσιών, εάν κρίνεται απαραίτητη για την ομαλή μετάβαση της επιχείρησης.

Z. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΓΟΡΑΣ

1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Αν και υπάρχουν διαφορές μεταξύ μιας συμφωνίας για την πώληση και την αγορά των μετοχών μιας εταιρείας και μιας συμφωνίας για την πώληση και την αγορά των περιουσιακών της στοιχείων, υπάρχουν πολλές ομοιότητες μεταξύ αυτών των δύο τύπων συμφωνίας. Τα βασικά χαρακτηριστικά τους συνοψίζονται εδώ.

Μια τυπική συμφωνία περιλαμβάνει διάφορα διακριτά μέρη:

- τις λειτουργικές ρήτρες, οι οποίες ασχολούνται με την πώληση και την ίδια την αγορά και την καταβολή της αντιπαροχής,
- όταν η περάτωση δεν πρόκειται να συμβεί την ίδια στιγμή με την υπογραφή της συμφωνίας, οι τυχόν όροι υπό τους οποίους τελεί η ολοκλήρωση της συμφωνίας, καθώς και κάθε άλλη διάταξη σχετική με τη διεξαγωγή της επιχειρηματικής δραστηριότητας μεταξύ υπογραφής και ολοκλήρωσης,
- εγγυήσεις και αποζημιώσεις, μέσω των οποίων ο πωλητής αναλαμβάνει την ευθύνη για ορισμένα προβλήματα ή κινδύνους σχετικούς με την εταιρεία και συμφωνεί να επιστρέψει στον αγοραστή μέρος της τιμής της αγοράς αν οι κίνδυνοι αυτοί επαληθευτούν,
- περιορισμούς όσον αφορά την εφαρμογή των εγγυήσεων και αποζημιώσεων, οι οποίοι μπορεί να περιλαμβάνουν οικονομικούς και χρονικούς περιορισμούς, καθώς και να περιορίζουν αξιώσεις για θέματα που γνωστοποιούνται ή είναι γνωστά από τον αγοραστή,
- περιορισμούς σχετικά με τις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες του πωλητή, ιδίως όταν θα μπορούσαν να ανταγωνιστούν με την εταιρεία-στόχο,
- διατάξεις σχετικές με την εμπιστευτικότητα, ανακοινώσεις, και άλλα γενικά θέματα.

Οι εγγυήσεις και αποζημιώσεις, καθώς και οι περιορισμοί σχετικά με εφαρμογή τους, είναι συνήθως το πιο αμφιλεγόμενο μέρος της συμφωνίας και διαπραγματεύσης και μπορεί να διαρκέσει πολύ χρόνο. Οι εγγυήσεις συνήθως καλύπτουν θέματα όπως η λειτουργία των επιχειρήσεων, η κυριότητα των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας-στόχου, αξιώσεις και διαφωνίες σχετικά με την επιχείρηση και φόρους. Λαμβάνουν τη μορφή δήλωσης γεγονότος εκ μέρους του πωλητή, και ο αγοραστής μπορεί να ασκήσει αγωγή κατά του πωλητή, αν βρεθεί ότι κάποιο από αυτά τα γεγονότα είναι αναληθές. Οι αποζημιώσεις παρέχουν κάλυψη έναντι συγκεκριμένων δυνητικών υποχρεώσεων.

Αν και δεν υπάρχουν αυστηροί κανόνες, οι νομικοί σύμβουλοι του πωλητή συνήθως συντάσσουν τη συμφωνία αγοράς στα πλαίσια της δημοπρασίας, ενώ οι νομικοί σύμβουλοι του αγοραστή συντάσσουν τη σχετική σύμβαση αγοράς εκτός του πλαισίου αυτού.

2. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Σχεδόν σε κάθε συμφωνία, οι εγγυήσεις περιορίζονται από τις πληροφορίες που παρέχονται στον αγοραστή σε μια επιστολή γνωστοποίησης. Το εν λόγω έγγραφο καθορίζει τις λεπτομέρειες των θεμάτων που είναι γνωστά στον πωλητή και τα οποία δύναται να συνιστούν παραβίαση εγγύησης. Με τον καθορισμό αυτών των θεμάτων στην επιστολή δημοσιοποίησης, ο πωλητής εξασφαλίζει ότι ο αγοραστής δεν μπορεί να ασκήσει αγωγή, λόγω θεμάτων που έχουν γνωστοποιηθεί υπό τις εγγυήσεις αυτές.

Οι εγγυήσεις στη συμφωνία αγοράς πρέπει ως εκ τούτου, να διαβάζονται παράλληλα με τις πιστοποιήσεις που ορίζονται στην επιστολή δημοσιοποίησης. Για παράδειγμα, μια εγγύηση μπορεί να περιγράφει ότι η επιχείρηση-στόχος δεν έχει εξωτερικό χρέος, ενώ η επιστολή γνωστοποίησης μπορεί να αναφέρεται σε μία εγγύηση και να δηλώνει ότι στην πραγματικότητα, η επιχείρηση έχει ένα μακροπρόθεσμο δάνειο διευκόλυνσης με μια συγκεκριμένη τράπεζα το οποίο ανέρχεται σε ένα συγκεκριμένο ποσό. Για το λόγο αυτό η επιστολή πιστοποίησης είναι ένα έγγραφο μεγάλης σημασίας.

VII. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

A. ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Το εισόδημα του μεμονωμένου εμπόρου που δραστηριοποιείται στο Ηνωμένο Βασίλειο χωρίς εταιρεία, και των εμπόρων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα μέσω εμπορικών συνεργασιών δε φορολογείται ως εταιρικό εισόδημα, αλλά ως ατομικό εισόδημα με βάση το Νόμο περί Φορολογίας Εισοδήματος (Income Tax 2007). Το φορολογικό έτος εκτείνεται από την 6^η Απριλίου έως την 5^η Απριλίου του επόμενου έτους. Όλοι οι φορολογούμενοι υποχρεούνται να παρέχουν τα στοιχεία τα σχετικά με τα εισοδήματά τους στην Εφορία (Her Majesty's Revenue and Customs HRMC), συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών κερδών, εξόδων και ζημιών, ώστε να υπολογισθεί το φορολογητέο εισόδημα που αναλογεί στον καθένα (ιδίως στις περιπτώσεις που πρόκειται συνεργασία εμπόρων).

Για έτος 2015-2016 ο φόρος εισοδήματος διαμορφώνεται ως εξής:

Βασικός συντελεστής	20%	£0 - £31,785
Υψηλός συντελεστής	40%	£31,785 - £150,000
Επιπλέον συντελεστής	45%	Πλέον του £150,000

Κάθε φορολογούμενος (και επομένως μεμονωμένος έμπορος και έμπορος σε εμπορική συνεργασία) απαλλάσσεται της φορολόγησης για εισόδημα μέχρι £10,600 (για το φορολογικό έτος 2005-2006). Επομένως ο βασικός συντελεστής 20% ισχύει για εισοδήματα £10,600 - £42,385, ενώ ο υψηλότερος συντελεστής για εισοδήματα πάνω από £42,385.

B. ΕΤΑΙΡΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ

Μια εταιρεία (συμπεριλαμβανομένης της θυγατρικής μιας εταιρείας εξωτερικού), που είναι εγκατεστημένη στο Ηνωμένο Βασίλειο για φορολογικούς λόγους υπόκειται σε εταιρικό φόρο επί των εισοδημάτων της παγκοσμίως και των φορολογητέων της κερδών. Η βρετανική κυβέρνηση, πρόσφατα, εισήγαγε ένα μέτρο για την απαλλαγή των κερδών από υποκαταστήματα στο εξωτερικό μιας βρετανικής εταιρείας.

Ιδρύματα στο Ηνωμένο Βασίλειο προερχόμενα από εταιρείες που δεν έχουν ως έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο υπόκεινται στον εταιρικό φόρο για:

- τα έσοδα από εμπορικές συναλλαγές που προκύπτουν είτε άμεσα είτε έμμεσα από το ίδρυμα στο Ηνωμένο Βασίλειο,
- τα έσοδα από ακίνητα ή δικαιώματα τα οποία είτε χρησιμοποιούνται και βρίσκονται υπό την κατοχή του ιδρύματος στο Ηνωμένο Βασίλειο είτε χρησιμοποιούνται για αυτό,
- τα φορολογητέα κέρδη που προκύπτουν από την πώληση των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο και χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της επιχείρησης.

Ο εταιρικός φόρος υπολογίζεται στο συνολικό φορολογητέο εισόδημα και επιβαρύνει τα κέρδη κάθε «λογιστικής περιόδου». Το ετήσιο φορολογικό εισόδημα των ιδιωτών, που αφορά την περίοδο από τις 6 Απριλίου έως τις 5 Απριλίου του επόμενου έτους, δε συνδέεται με τον εταιρικό φόρο. Ο συντελεστής του εταιρικού φόρου ορίζεται για το οικονομικό έτος που λήγει στις 31 Μαρτίου. Αν ο συντελεστής αλλάξει, τα κέρδη μιας λογιστικής περιόδου που εκτείνεται πέρα από την ημερομηνία αλλαγής, κατανέμονται και φορολογούνται με ανάλογους συντελεστές.

Συντελεστές εταιρικού φόρου

Οι συντελεστές εταιρικού φόρου από 1 Απριλίου 2015 (η κυβέρνηση έχει ανακοινώσει ότι ο ίδιος συντελεστής θα ισχύσει και από 1 Απριλίου 2016) διαμορφώνεται σε 20% επί

των φορολογητέων εταιρικών εισοδημάτων. Στον καλοκαιρινό προϋπολογισμό 2015, η κυβέρνηση ανακοίνωσε την υιοθέτηση νομοθεσίας κατά την οποία ο συντελεστής εταιρικού φόρου διαμορφώνεται σε 19% για τα τρία επόμενα φορολογικά έτη από 1 Απριλίου 2017 – 31 Μαρτίου 2020 και 18% για το φορολογικό έτος από 1 Απριλίου 2020 και εφεξής.

Φορολογητέα Κέρδη

Τα κέρδη που υπόκεινται στον εταιρικό φόρο υπολογίζονται από το άθροισμα των εσόδων που προέρχονται από διάφορες πηγές. Αυτές οι πηγές περιλαμβάνουν κυρίως τα κέρδη συναλλαγών, τα ενοίκια, τα έσοδα από επενδύσεις, τους τόκους καταθέσεων κ.α. Τα συνολικά κέρδη που φορολογούνται προκύπτουν από το ποσό του φορολογητέου εισοδήματος και το ποσό των κερδών κεφαλαίου λαμβάνοντας υπόψη κάθε δυνατή φοροελάφρυνση (πχ. δωρεές).

Τα φορολογητέα κέρδη των συναλλαγών υπολογίζονται σύμφωνα με τις γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές, με ορισμένες νομοθετικές προσαρμογές. Μερικές από τις πιο κοινές προσαρμογές περιλαμβάνουν:

- Δαπάνες που πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για επιχειρηματικούς σκοπούς μπορεί να αφαιρεθούν.
- Μείωση της κεφαλαιουχικής αξίας της περιουσίας της εταιρείας μπορεί να αφαιρεθεί με τη μορφή της υποτίμησης της αξίας, η οποία πρέπει να προστεθεί στο ποσό του καθαρού κέρδους ή ζημίας στους εταιρικούς λογαριασμούς και στη θέση αυτού αφαιρούνται οι εκ του νόμου ‘απαλλαγές κεφαλαίου’.
- Ορισμένες δαπάνες επιτρέπεται να αφαιρούνται εκ του συνόλου των κερδών, και όχι μέσω των κερδών των συναλλαγών, ‘με βάση την πληρωμή’ (π.χ. δικαιώματα ευρεσιτεχνίας).
- Γενικές διατάξεις και διατάξεις για ενδεχόμενες ή μελλοντικές ζημίες που περιέχονται στα λογιστικά βιβλία πρέπει να προστεθούν, καθώς μόνο οι ειδικές διατάξεις επιτρέπεται να αφαιρούνται για φορολογικούς σκοπούς

- Δαπάνες για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας εκπίπτουν από τη φορολογία με βάση τα ποσοστά αποσβέσεων στους λογαριασμούς της εταιρείας, με τα κέρδη από τις πωλήσεις να φορολογούνται ως εισόδημα (και όχι ως κέρδη επί του κεφαλαίου).

Γ. ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΩ ΖΗΜΙΑΣ

Σε περίπτωση ζημίας η εταιρεία πρέπει να υποβάλλει το αίτημα για απαλλαγή μέσα σε 2 χρόνια από το τέλος της λογιστικής περιόδου μέσα στην οποία σημειώθηκε. Στα φορολογητέα κέρδη περιλαμβάνονται το εισόδημα και τα κεφαλαιουχικά κέρδη και επομένως η εταιρεία μπορεί να ζητήσει απαλλαγή λόγω ζημιών και έναντι κεφαλαιουχικών κερδών. Αν τα κέρδη της εκάστοτε περιόδου δεν επαρκούν για να σημειωθεί απαλλαγή της συνολικής ζημίας, η εταιρεία μπορεί να χρησιμοποιήσει τη ζημία και για κέρδη που αποκτήθηκαν την αμέσως προηγούμενη λογιστική περίοδο.

Η απαλλαγή λόγω ζημίας μπορεί να μεταφερθεί και να απαλλάξει από τη φορολογία σε κέρδη των επόμενων τριών ετών από το λογιστικό έτος στο οποίο εμφανίστηκε η ζημία, με τη διαφορά ότι τα μελλοντικά κέρδη έναντι των οποίων μπορεί να απαλλαγεί θα είναι μόνο εμπορικά και όχι κεφαλαιουχικά. Επιλέγεται η μέθοδος σύμφωνα με την οποία επιτυγχάνεται μεγαλύτερη φοροελάφρυνση. Το δικαίωμα μεταφοράς ζημίας σε μελλοντικές φορολογικές περιόδους χάνεται σε περιπτώσεις αλλαγής ιδιοκτησίας ή φύσης της εμπορικής δραστηριότητας.

Δ. ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Οι απαλλαγές του κεφαλαίου επιτρέπουν το κόστος των πάγιων περιουσιακών στοιχείων να διαγράφεται έναντι των φορολογητέων κερδών της επιχείρησης. Παίρνουν τη θέση των εμπορικών αποσβέσεων στους λογαριασμούς. Δεν περιλαμβάνουν τις πρώτες ύλες και τα εμπορεύματα, ούτε επενδύσεις σε γη, κτήρια και περιουσία (μέχρι το 2011 οι

απαλλαγές κεφαλαίου ίσχυαν για τα εταιρικά κτήρια, αλλά όχι πια). Περιλαμβάνουν κατά κύριο λόγο μηχανήματα, εργαλεία, εξοπλισμό γραφείου, υπολογιστές, οχήματα και εργοστασιακό εξοπλισμό. Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ορισμένες ειδικές εξαιρέσεις, τα περισσότερα περιουσιακά στοιχεία που θεωρούνται εγκαταστάσεις και μηχανήματα συγκεντρώνονται και συνυπολογίζονται και η συνολική τους αξία αποσβήνεται αναλόγως.

Η Ετήσια Απαλλαγή Επενδύσεων παρέχει 100% απαλλαγή για τις πρώτες £ 500.000 που δαπανούνται για τις γενικές εγκαταστάσεις και τα μηχανήματα σε μία περίοδο. Αυτή κατανέμεται ανάλογα στο χρόνο, αν η λογιστική περίοδος είναι μικρότερη από 12 μήνες. Μετά από την αρχική απαλλαγή, το βασικό ποσοστό απόσβεσης των κεφαλαιουχικών απαλλαγών για τις γενικές δαπάνες εξοπλισμού και μηχανημάτων είναι 18% ανά έτος. Ανακοινώθηκε ότι από τον Ιανουάριο του 2016, ότι η Ετήσια Απαλλαγή Επενδύσεων, η οποία έχει αλλάξει τέσσερις φορές από το 2008, θα ανέρχεται στα £200,000.

Υπάρχουν επιπλέον ευνοϊκά νέα αναφορικά με εταιρείες που πραγματοποιούν επενδύσεις σε ορισμένες επιχειρηματικές ζώνες. Ενισχυμένες απαλλαγές κεφαλαίου είναι διαθέσιμες σε καθορισμένους τομείς επιχειρηματικών ζωνών στο Royal Docks του Λονδίνου, στο Deeside της Βόρειας Ουαλίας και στο Irvine, καθώς και στο Nigg και Dundee της Σκωτίας και άλλες. Οι ενισχυμένες απαλλαγές κεφαλαίου θα είναι επίσης διαθέσιμες σε καθορισμένες περιοχές διαφόρων αγγλικών επιχειρηματικών ζωνών, όπως είχε αρχικά ανακοινωθεί. Στη Βόρεια Ιρλανδία το θέμα αυτό εξετάζεται παράλληλα με άλλα μέτρα για την αποκατάσταση της ισορροπίας της οικονομίας.

Οι εταιρείες που βρίσκονται στις συγκεκριμένες περιοχές θα λάβουν φορολογική απαλλαγή 100% για τις νέες εγκαταστάσεις και μηχανήματα, αναφορικά με δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την 1η Απριλίου 2012 και 31η Μαρτίου 2017. Αυτό θα επιταχύνει σημαντικά τη φορολογική ανακούφιση για τις δαπάνες αυτές. Ο επιχειρηματίας που ενδιαφέρεται για μια τέτοιου είδους επένδυση, θα επωφεληθεί από την 100% έκπτωση στις τιμές των επιχειρήσεων και τις απλοποιημένες διαδικασίες προγραμματισμού.

Φοροελάφρυνση λόγω πληθωρισμού

Σε στιγμές έντονου πληθωρισμού, γίνεται φοροελάφρυνση επί των κεφαλαιουχικών κερδών που προκύπτει από την διαφορά των δεικτών των τιμών λιανικής πώλησης του μηνός των πωλήσεων και του δείκτη του μηνός των εξόδων της εταιρείας, μειωμένη από τις πληρωμές του τρέχοντος μηνός και από κάθε αφορολόγητο έξοδο. Για όλες τις πωλήσεις, κανένας κεφαλαιακός φόρος δεν εισφέρεται στα κέρδη που προκύπτουν από ιδιοκτησίες που αποκτήθηκαν πριν το 1982. Όλες οι εταιρείες αντιμετωπίζονται ότι έχουν αγοράσει τα περιουσιακά τους στοιχεία στις 31 Μαρτίου το 1982 και η τιμή του περιουσιακού στοιχείου της περιόδου αυτής χρησιμοποιείται ως τιμή βάσης για τον υπολογισμό των κεφαλαιουχικών κερδών σε περίπτωση πώλησης.

Ε. ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Κλειστές ονομάζονται οι εταιρείες που αποτελούνται από 5 ή λιγότερους συμμετέχοντες ή από οποιονδήποτε αριθμό συμμετεχόντων που είναι παράλληλα και διευθυντές της εταιρείας. Οι κλειστές εταιρείες υποπίπτουν σε ειδικές φορολογικές διατάξεις, με σκοπό να αποφεύγεται η χρήση του εταιρικού μέσου από τους φορολογούμενους για την αποφυγή φορολόγησης εισοδήματος. Στις διατάξεις αυτές εμπίπτουν δάνεια προς τους συμμετέχοντες στην εταιρεία και πρόσωπα συνδεδεμένα με αυτούς. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις που το δάνειο δεν ξεπερνάει τις 15.000 λίρες και ο δανειολήπτης κατέχει λιγότερο από το 5% του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας.

ΣΤ. ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2009, τα μερίσματα και άλλοι καταμερισμοί εισοδηματικής φύσης, είτε έχουν ληφθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο είτε από εταιρεία του εξωτερικού, είναι εντός της φορολογικής επιβάρυνσης για τις βρετανικές εταιρείες, εκτός αν εξαιρούνται ειδικά. Μερίσματα που λαμβάνονται από τις μικρές επιχειρήσεις (με

λιγότερους από 50 εργαζομένους και είτε με κύκλο εργασιών μικρότερο των € 10 εκ. ή σύνολο ισολογισμού κάτω από € 10 εκ.) θα εξαιρούνται όταν ο πληρωτής είναι κάτοικος του Ηνωμένου Βασιλείου ή σε έδαφος με το οποίο το Ηνωμένο Βασίλειο έχει συνθήκη διπλής φορολογίας που περιλαμβάνει διάταξη κατά των διακρίσεων. Όσον αφορά τις μεγάλες εταιρείες, τα μερίσματα θα τυγχάνουν απαλλαγής εφόσον εμπίπτουν σε μία από τις κατηγορίες για απαλλαγή και δεν καλύπτονται από τον κανόνα κατά της φοροαποφυγής. Ωστόσο, οι ιδιαιτερότητες των κατηγοριών για απαλλαγή είναι πολύπλοκες και εξειδικευμένη βοήθεια θα πρέπει να αναζητηθεί.

Απαλλαγή για ζημίες των συναλλαγών

Οι ζημίες των συναλλαγών μπορεί να χρησιμοποιηθούν με διάφορους τρόπους από εταιρείες που εδρεύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο:

- έναντι λοιπών εσόδων ή χρεώσιμων κερδών κατά την ίδια λογιστική περίοδο
- έναντι κερδών οποιασδήποτε περιγραφής κατά την προηγούμενη λογιστική περίοδο
- έναντι εσόδων από το ίδιο εμπορικό αντικείμενο που προκύπτουν στις επόμενες λογιστικές περιόδους
- ως απαλλαγή σε επίπεδο ομίλου στην ίδια λογιστική περίοδο για εταιρείες που πληρούν τις προϋποθέσεις

Z. ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑ ΚΕΡΔΗ

Οι εταιρείες που εδρεύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο καταβάλλουν εταιρικό φόρο επί των φορολογητέων κερδών τους κατά τον φορολογικό συντελεστή. Οι εγκαταστάσεις ξένων εταιρειών στο Ηνωμένο Βασίλειο επίσης υπόκεινται σε φόρο εταιρειών για τα φορολογητέα κέρδη που προκύπτουν από την πώληση περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο και χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της εταιρείας του Ηνωμένου Βασιλείου ή το εμπορικό αντικείμενό της.

Το φορολογητέο κέρδος υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ των καθαρών εισπράξεων της πώλησης ενός περιουσιακού στοιχείου και της τιμής αγοράς του, μαζί με οποιαδήποτε επιτρεπτή δαπάνη (όπως τα συνακόλουθα έξοδα της αγοράς) που πραγματοποιείται για αυτό το περιουσιακό στοιχείο. Το προκύπτον κέρδος στη συνέχεια μειώνεται κατά το «Επίδομα Προσαρμογής» για να διασφαλιστεί ότι το ποσοστό του κάθε κέρδους που παράγεται από τον πληθωρισμό δεν φορολογείται.

Υπάρχει μια εξαίρεση για κεφαλαιακά κέρδη και ζημίες σχετικά με σημαντικά (άνω του 10%) μερίδια σε εμπορικές εταιρείες που πωλούνται από εταιρικούς μετόχους. Αυτό αναφέρεται συνήθως ως «Εξαίρεση Σημαντικών Μεριδών». Μια μη-βρετανική εταιρεία που πωλεί μετοχές σε μια εταιρεία του Ηνωμένου Βασιλείου, γενικά δεν υπόκεινται σε φορολογία στο Ηνωμένο Βασίλειο, εκτός εάν έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Θ. ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΦΟΡΟΥ

Εντός τριών μηνών από την έναρξη των συναλλαγών ή τη δραστηριοποίηση, η βρετανική εταιρεία ή ίδρυμα υποχρεούται να ενημερώσει την Εφορία (Her Majesty's Revenue & Customs HMRC), ότι εμπίπτει στην φορολογική επιβάρυνση για τις εταιρείες στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η έλλειψη ενημέρωσης μπορεί να οδηγήσει σε επιβολή προστίμου.

Ο εταιρικός φόρος καταβάλλεται έως εννέα μήνες μετά το τέλος της λογιστικής περιόδου. Ωστόσο οι εταιρείες με κέρδη πάνω από 1,5 εκατ. υποχρεούνται να τον καταβάλλουν σε τέσσερις δόσεις, στον 7^ο ή 10^ο της λογιστικής περιόδου που διανύουν και τον 13^ο ή 16^ο μήνα μετά από την λογιστική περίοδο. Η εταιρεία υποχρεούται να υποβάλει δήλωση φόρου έως και 12 μήνες μετά το τέλος της εκάστοτε λογιστικής περιόδου.

VIII. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

A. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου παρέχει στους εργαζομένους μια σειρά από μέτρα προστασίας που δημιουργούν υποχρεώσεις και πιθανούς κινδύνους για τους εργοδότες. Αν και αυτά είναι γενικά λιγότερο αυστηρά από ό, τι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, παρόλα αυτά θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε περίπτωση πρόσληψης προσωπικού.

Οι υποχρεώσεις που οφείλει ο εργοδότης στους εργαζόμενους του στο Ηνωμένο Βασίλειο περιλαμβάνουν:

- Μια γενική υποχρέωση να παρέχει έναν ασφαλή χώρο εργασίας, ασφαλή πρόσβαση και ασφαλή συστήματα εργασίας, που υποστηρίζονται από σχετικές υποχρεώσεις. Μεταξύ άλλων υποχρεούται να συνάπτει ασφάλιση αστικής ευθύνης του εργοδότη, να διαβουλεύεται με τους υπαλλήλους ή τους αντιπροσώπους τους για θέματα υγείας και ασφάλειας και να παρέχει στο προσωπικό ορισμένες πληροφορίες για την υγεία και την ασφάλεια.
- Την υποχρέωση να παρέχει γραπτή δήλωση των όρων και των συνθηκών απασχόλησης των εργαζομένων εντός δύο μηνών από την έναρξη της απασχόλησης. Μια γραπτή σύμβαση εργασίας ικανοποιεί την υποχρέωση αυτή.
- Την υποχρέωση να μην κάνει διακρίσεις εις βάρος των εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων των αιτούντων εργασίας, για μια σειρά από λόγους, συμπεριλαμβανομένων φυλής, χρώματος, εθνικότητας, εθνικής καταγωγής, ηλικίας, φύλου (αυτό περιλαμβάνει και το σεξουαλικό προσανατολισμό), εγκυμοσύνης και μητρότητας, οικογενειακής ή προσωπικής κατάστασης, θρησκείας ή θρησκευτικών πεποιθήσεων, γενετήσιου προσανατολισμού, αλλαγής φύλου, αναπηρίας, κατάστασης μερικής απασχόλησης ή ορισμένου χρόνου.
- Την υποχρέωση να καταβάλει στους εργαζόμενους τον κατ' ελάχιστο εθνικό κατώτατο μισθό, το οποίο είναι βασισμένο σε ένα σταθερό ωρομίσθιο και αυξάνεται ετησίως.

- Διάφορα πλεονεκτήματα σε σχέση με τον τοκετό, την υιοθεσία και άλλες οικογενειακές καταστάσεις. (Αυτά περιλαμβάνουν απουσία μητρότητας για μέχρι και 12 μήνες, μέρος της οποίας πληρώνεται, και το δικαίωμα να απουσιάσουν για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτων οικιακών αναγκών)
- Την υποχρέωση να μην επιτρέψει στον εργαζόμενο να εργαστεί πέραν των 48 ωρών την εβδομάδα (συνήθως κατά μέσο όρο για περίοδο ανώτερη των 17 εβδομάδων) χωρίς ρητή συγκατάθεση. Υπάρχουν επιπλέον όρια για το χρόνο εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ημερήσιων και εβδομαδιαίων αδειών και ειδικά όρια που σχετίζονται με τους νεότερους εργαζόμενους και τους νυχτερινούς εργαζόμενους.
- Το καθήκον να δίνει σε κάθε εργαζόμενο ένα ελάχιστο ποσό των 5,6 εβδομάδων άδεια μετ' αποδοχών ετησίως
- Την υποχρέωση να υπακούει τους περιορισμούς στην ελευθερία του εργοδότη, να επεξεργάζεται τα προσωπικά δεδομένα που λαμβάνονται σχετικά με τους υπαλλήλους του και τους αιτούντες εργασία, συμπεριλαμβανομένης της μεταβίβασης σε τρίτους. Αυτοί οι περιορισμοί είναι πιο αυστηροί σε σχέση με τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι «ευαίσθητα» και σε περιπτώσεις όπου τα δεδομένα μπορούν να μεταφερθούν έξω από την ΕΕ σε χώρες με χαμηλότερο επίπεδο προστασίας της ιδιωτικής ζωής.
- Διάφορα δικαιώματα των εργαζομένων για την προστασία τους σε περίπτωση καταγγελίας της εργασίας. Αυτά περιλαμβάνουν ένα ελάχιστο δικαίωμα προειδοποίησης που μπορεί να είναι μέχρι 12 εβδομάδες και το εκ του νόμου δικαίωμα αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυσης με περισσότερο από δύο χρόνια υπηρεσίας. Όταν η υπηρεσία υπερβαίνει το ένα έτος (δύο έτη για εκείνους των οποίων η εργασία άρχισε στις ή μετά τις 6 Απριλίου 2012), ένας απολυμένος υπάλληλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει αποζημίωση για άδικη απόλυση και το αίτημά του αυτό θα είναι επιτυχές εκτός εάν ο εργοδότης μπορεί να δείξει ένα επιτρεπόμενο λόγο για την απόλυση και ότι μια δίκαιη και νόμιμη διαδικασία έχει ακολουθηθεί.

B. ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Δικαιώματα σωματείων ή άλλα συλλογικά δικαιώματα είναι λιγότερο σημαντικά στο Ηνωμένο Βασίλειο από ό, τι σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ο νόμος στο Ηνωμένο Βασίλειο απαιτεί από τον εργοδότη να αναγνωρίσει μια συνδικαλιστική οργάνωση ή να δημιουργήσει ένα εθνικό συμβούλιο εργαζομένων ή επιτροπή σε ορισμένες περιπτώσεις, αλλά μόνο στην περίπτωση που μια τέτοια ρύθμιση ζητείται συγκεκριμένα από την ένωση ή τους εργαζόμενους. Ως αποτέλεσμα, πολλοί εργοδότες του Ηνωμένου Βασιλείου δεν έχουν προβεί σε τέτοιες ρυθμίσεις.

Είναι επωφελές για έναν εργοδότη να δημιουργήσει μια περιεκτική σύμβαση εργασίας που να εκδίδεται για κάθε εργαζόμενο. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει όλους τους όρους και τις συνθήκες απασχόλησης, που καλύπτουν τα δικαιώματα που περιγράφονται ανωτέρω, και επιπλέον προστατεύει τα επιχειρηματικά συμφέροντα του εργοδότη με την τοποθέτηση υποχρεώσεων στον εργαζόμενο. Ως παράδειγμα μπορούν να αναφερθούν συγκεκριμένες υποχρεώσεις του εργαζόμενου να κρατήσει τις πληροφορίες για την επιχείρηση και τους πελάτες της εταιρείας εμπιστευτικές, διατάξεις διασφάλισης της ιδιοκτησίας των εφευρέσεων και εξελίξεις που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια της απασχόλησης, καθώς και ρήτρες που περιορίζουν ορισμένες ανταγωνιστικές δραστηριότητες μετά τη λήξη της απασχόλησης, όπως η λαθροθηρία των πελατών ή σημαντικών υπαλλήλων της εταιρείας.

Οι εργοδότες συχνά συμπληρώνουν την παρούσα σύμβαση με ένα επίσημο εγχειρίδιο του προσωπικού που καθορίζει τις πολιτικές της εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που υποστηρίζουν την συμμόρφωση με τα προαναφερόμενα ζητήματα, όπως οι διακρίσεις/παρενόχληση και προστασία των δεδομένων. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να κάνει μια συμφωνία σχετική με τις συντάξεις του προσωπικού, αν απασχολεί πέντε ή περισσότερα άτομα. Από το 2012 τα νέα καθήκοντά του εργοδότη τέθηκαν σε ισχύ, τα οποία απαιτούν από όλους τους εργοδότες στο Ηνωμένο Βασίλειο να εγγράφουν αυτόματα όλους τους εργαζόμενους που πληρούν τις προϋποθέσεις σε ειδικό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα σε μια μελλοντική ημερομηνία.

Σε αντίθετη περίπτωση, πρόσθετες παροχές, όπως bonus, ασφάλιση υγείας και η παροχή αυτοκινήτου είναι θέμα επιλογής του εργοδότη. Η σύμβαση εργασίας είναι ένα σημαντικό εργαλείο για τον καθορισμό των όρων των τυχόν παροχών, κυρίως των επιδομάτων. Ακριβή σύνταξη στο έγγραφο της σύμβασης μπορεί να διευκρινίσει τα δικαιώματα του εργαζομένου και μπορεί να σώσει τον εργοδότη από απρόβλεπτες δαπάνες κατά τη λήξη της απασχόλησης.

IX. ΑΝΟΙΓΜΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Αναφορικά με τη χρησιμοποίηση τραπεζικού λογαριασμού για την υποστήριξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι επιλογές είναι:

- Άνοιγμα ενός καινούριου λογαριασμού στο Ηνωμένο Βασίλειο.
- Χρήση ήδη υπάρχοντος λογαριασμού ξένης χώρας.
- Άνοιγμα λογαριασμού αγγλικής λίρας σε ξένη χώρα.

Είναι πιθανό να καθίσταται πιο οικονομικό το άνοιγμα λογαριασμού στο Ηνωμένο Βασίλειο ή η δημιουργία λογαριασμού αγγλικής λίρας στην τράπεζά της χώρας του επενδυτή επιχειρηματία, λόγω της αποφυγής εξόδων συναλλαγών και μετατροπής νομίσματος.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι χρηματοδότησης μιας εταιρείας στο Ηνωμένο Βασίλειο, συμπεριλαμβανομένων κρατικών και ευρωπαϊκών οικονομικών ενισχύσεων, δανείων, δυνατότητας υπερανάληψης λογαριασμού τραπεζών, μετοχών, ενοικίασης του απαιτούμενου εξοπλισμού και αγοράς απαιτήσεων από εταιρείες και τραπεζικά ιδρύματα.

Υπάρχουν περαιτέρω διάφορες επιδοτήσεις για επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στο Ηνωμένο Βασίλειο. Κρατική ενίσχυση για τις επιχειρήσεις παρέχεται σε μορφή επιχορηγήσεων, χρηματοδότησης και δανείων, αρωγή σε επιχειρηματικό επίπεδο με προγράμματα παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών, χρηματοδότηση μικρών, μικρομεσαίων και νέων επιχειρήσεων. Αναζητήστε στον ιστότοπο της αγγλικής κυβέρνησης την κατάλληλη για την επιχείρησή σας <https://www.gov.uk/business-finance-support-finder/search>.

Χ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΦΠΑ

Εάν κάποιος δραστηριοποιείται ως αυτοαπασχολούμενος (έμπορος) πιθανόν να χρειάζεται να καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές για τον εαυτό του. Στην περίπτωση δραστηριοποίησης μέσω εταιρικής μορφής, η εταιρεία εφόσον απασχολεί εργαζομένους, θα πρέπει να αφαιρεί από το μισθό τους τις ασφαλιστικές εισφορές. Αναφορικά με την καταβολή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Value-Added Tax) απαιτείται η εγγραφή στην Εφορία του Ηνωμένου Βασιλείου (HM Revenue and Customs HMRC) για την καταβολή ΦΠΑ (VAT) εάν ο ετήσιος τζίρος της επιχείρησης υπερβαίνει τις 82.000 αγγλικές λίρες.

Ειδική γραμμή για την Υποστήριξη των Επιχειρήσεων παρέχει βοήθεια και καθοδήγηση σχετικά με τη σύσταση ή ανάπτυξη της επιχείρησης. Περισσότερες πληροφορίες στα:

www.gov.uk/set-up-business-uk

<http://www.doingbusiness.org/data/exploreconomies/united-kingdom/>

XI. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το επιχειρηματικό περιβάλλον στο Ηνωμένο Βασίλειο θεωρείται από πολλούς ως ένα από τα πιο εξελιγμένα παγκοσμίως και, ως εκ τούτου, αποτελεί μια ελκυστική πρόταση για τις επιχειρήσεις όλων των μεγεθών. Για τις εταιρείες που επιδιώκουν να δραστηριοποιηθούν στην Ευρώπη, το Ηνωμένο Βασίλειο προσφέρει μία ευελιξία στην επιλογή εταιρικού τύπου καθιστώντας το έτσι ως μία από τις κορυφαίες επιχειρηματικές επιλογές για την ίδρυση εταιρειών.

Υπάρχει μία ποικιλία τρόπων για να δημιουργήσει κανείς επιχειρηματική δραστηριότητα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ωστόσο, η καλύτερη επιλογή σε κάθε περίπτωση θα εξαρτηθεί από το είδος της εταιρείας που θα επιλέξει ο επιχειρηματίας να αποκτήσει και τη σημασία της επιχείρησης αυτής για τα μελλοντικά του σχέδια, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως αυτοί περιγράφηκαν ανωτέρω. Έτσι, το νέο εγχείρημα υπό το πιο κατάλληλο νομικό πλαίσιο, θα λειτουργήσει ανάλογα με τις εμπορικές απαιτήσεις του επιχειρηματία.

XII. ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΥΘΥΝΩΝ

Το περιεχόμενο του οδηγού αυτού, το οποίο φέρει καθαρά ενημερωτικό χαρακτήρα, έχει δημιουργηθεί σύμφωνα με πληροφορίες που θεωρούμε ότι είναι αξιόπιστες και ακριβείς. Δεν παρέχεται καμία εγγύηση για την εγκυρότητα, ακρίβεια, νομιμότητα και πληρότητα των πληροφοριών ούτε και για αναφορές που έχουν βασιστεί σε αυτές τις πληροφορίες.